

**MYSTICKÉ
M Ě S T O
B O Ž Í**

MYSTICKÉ M Ě S T O B O Ž Í

SVAZEK II.

VTĚLENÍ

ZÁZRAK BOŽÍ VŠEMOHOUCNOSTI
A NEVYČERPATELNÝ ZDROJ MILOSTI

ŽIVOTOPIS PANNY A MATKY BOŽÍ
MARIE, NAŠÍ KRÁLOVNY A PANÍ,
NEJSVĚTĚJŠÍ USMIŘOVATELKY
ZA PROVINĚNÍ EVY A PROSTŘEDNICE
MILOSTI, KTERÝ PODLE ZJEVENÍ
A ZA VEDENÍ SAMOTNÉ PANNY MARIE
NAPSALA SLUŽEBNICE BOŽÍ
SESTRA MARIE OD JEŽÍŠE Z AGREDY,
PŘEDSTAVENÁ KLÁŠTERA
NEPOSKVRNĚNÉHO POČETÍ,
Ř Á D U S V . F R A N T I Š K A
SERAFÍNSKÉHO V MĚSTĚ AGREDA,
V PROVINCIÍ BURGOS VE ŠPANĚLSKU,
PRO NOVÉ POUČENÍ SVĚTA,
PRO POSILNĚNÍ KATOLICKÉ CÍRKVE
A PRO POVZBUZENÍ LIDSTVA

PODLE PŮVODNÍHO AUTORIZOVANÉHO
ŠPANĚLSKÉHO VYDÁNÍ DO ANGLICKÉHO
JAZYKA PŘELOŽIL FISCAR MARISON
(REV. GEORGE J. BLATTER)

A PODLE TOHOTO CÍRKEVNĚ SCHVÁLENÉHO
ANGLICKÉHO VYDÁNÍ DO ČESKÉ ŘEČI
PŘELOŽIL JAN CYRIL ŘEŘUCHA
V MARIÁNSKÉM ROCE 1954
PRVNÍ ČESKÉ VYDÁNÍ VYDALA
TISKÁRNA ČESKÝCH BENEDIKTINŮ
1637 SO. ALLPORT ST., CHICAGO 8, ILLINOIS

I M P R I M A T U R
prvnímu anglickému vydání

Rome City, Ind., 24. srpna 1912

Důstojnému pánu Georgu J. Blatterovi

Drahý důstojný pane!

Dávám Vám své schválení anglického překladu díla nazvaného „Ciudad de Dios.“ –
S přáním veškerého požehnání zůstávám Váš v Kristu

† H. J. Alerding, biskup z Fort Wayne

D O P O R U Č E N Í
druhého anglického vydání

Santa Fe, New Mexico, 9. února 1949

S největší ochotou dávám dnes své doporučení novému vydání díla „The City of God“ od sestry Marie od Ježíše, jež bude znovu beze změn vydáno dle původního autorizovaného vydání ze španělské řeči z roku 1902, a již schválené Jeho Excelencí nejdp. H. J. Alerdingem, biskupem ve Fort Wayne.

† Edwin V. Byrne, D.D., arcibiskup v Santa Fe

P R O H L Á Š E N Í

V poslušné uctivosti majíce dekrety papeže Urbana VIII. i všech papežů, prohlašujeme, že v celku i jednotlivostech týkajících se zjevení, zázraků apod. podrobujeme se bezvýhradně soudu svaté Církve římskokatolické.

I M P R I M A T U R
pro české vydání Města Božího

NIHIL OBSTAT: Rev. Martin Horak, O.S.B.
censor deputatus

IMPRIMI POTEST: † Rt. Rev. Ambrose L. Ondrak, O.S.B.
St. Procopius Abbey, Lisle, Illinois

IMPRIMATUR: † Albert Cardinal Meyer,
Archbishop of Chicago

Chicago, Illinois, January 17, 1961

SCHVÁLENÍ První papež, který věnoval úřední pozornost dílu „Ciudad de Dios“, byl papež Inocenc XI., který 3. července 1686 jako reakci na celou řadu bouřlivých útoků a nástrah, činěných některými členy Sorbonny, o kterých bylo známo, že jsou jansenisté, vydal zvláštní list, kterým povolil vydávání a čtení „Ciudad de Dios“. Podobná prohlášení vydali někteří papežové i v pozdější době. Byli to: Alexandr VIII., Klement XI. a Benedikt XIII. Tato prohlášení byla později znovu připomenuta dvěma dekrety vydanými kongregací posvátných obřadů, schválenými papeži Benediktem XIV. a Klementem XIV. Tím byla potvrzena pravost a věrohodnost spisu „Ciudad de Dios“, jak bylo sděleno a napsáno ctihodnou služebnicí Boží Marií od Ježíše. Vynikající papež Benedikt XIII., když byl arcibiskupem v Beneventu, používal tato zjevení ve svých kázáních o blahoslavené Panně Marii. Dne 26. září 1713 biskup v Sento v Itálii podal námitku proti publikaci „Město Boží“, ale bylo mu připomenuto, aby se této aktivity vzdal, protože se to přičítá rozhodnutí papeže Inocence XI., které bylo vydáno pro celou Církev.

Proces blahorečení Marie z Agredy byl značně posílen španělskými biskupy a jinými vynikajícími osobami v Církvi. Tak se stalo krátce po její smrti v roce 1666, kdy byl této služebnici Boží dán titul „ctihodná“, a tím je otevřena cesta k jejímu blahorečení. Je naděje, že se podle Boží vůle najde brzy pracovník mezi jejími četnými ctiteli, který se ujme tohoto úkolu na základě úcty k jejímu svatému životu a znamenitému spisu i četným zázrakům u jejího hrobu.

Redemptoristé vydali v německé řeči v roce 1885 nový překlad, kterému se dostalo schválení a významného doporučení od biskupa v Ratisbonu následujícími slovy:

S upřímnou radostí dáváme naše biskupské schválení překladu původního španělského spisu „Ciudad de Dios“ Marie od Ježíše a doporučujeme tuto knihu, která jistě povznese čtenáře a bude pro ně zdrojem duševního pozhřebání.

V Ratisbonu 29. září 1885

✠ Ignác, biskup v Ratisbonu

Významné je doporučení knížete-arcibiskupa solnohradského, legáta a primasa německého:

Podle dekretů vydaných papeži Inocencem XI. a Klementem XI. je doporučena ke čtení všem věřícím kniha jménem „Ciudad de Dios“, napsaná ctihodnou služebnicí Boží Marií od Ježíše.

Tuto knihu schválila řada biskupů k tomu účelu vydanými dekrety, čtyři vynikající univerzity, v Toulouse, Salamance, Alcalea a v Lovani, a vynikající členové různých řádů. Učený a zbožný kardinál D'Aguiere prohlásil, že všechny své studie za dobu 50 let svého života považuje pouze za malou část učení obsaženého v této knize, která je v celém svém obsahu v souladu s Písmem svatým, s učením papežů a církevních sněmů. Ctihodný generální představený u sv. Sulpice, abbé Emery, dodal: „Teprve od té doby, co jsem četl zjevení Marie z Agredy, znám náležitě Ježíše a jeho svatou Matku.“

Proto neváháme s vydáním našeho biskupského schválení pro „Ciudad de Dios“ a doporučujeme tuto knihu věřícím a zvláště našemu duchovenstvu.

✠ František Albert, arcibiskup

*Arcibiskupská kancelář v Solnohradě
12. září 1885*

Jiné doporučení knihy „Ciudad de Dios“ z novější doby je od biskupa v Tarazoně, které je v předmluvě nového vydání z let 1911–1912:

Já, Dr. James Ozoidi y Udave, z milosti Boží a Apoštolské stolice biskup v Tarazoně, apoštolský administrátor diecéze v Tudela.

Pověřili jsme kněze Eon Eduardo Royo, kaplana a zpovědníka v konventu Neposkvrněného Početí v Agredě, aby obezřetně a přesně porovnal rukopis, připravený pro tisk nového vydání „City of God“, připravovaného k vydání členy výše jmenovaného konventu. Zjistili jsme osobně, že zmíněný kněz tento úkol svědomitě splnil. Proto nyní dosvědčuje-

me, že nové vydání „Ciudad de Dios“ s několika výjimkami, což jsou jen pravopisné změny, se plně shoduje s původním rukopisem ctihodné matky Marie od Ježíše v Agredě.

Tarazona, 7. dubna 1911

(Pečeť diecéze)

✠ *James, biskup v Tarazoně*

CO ŘÍKAJÍ evropské university, řeholní řády a učenci o „Městě Božím“. Čtyřicet let po prvním vydání „Ciudad de Dios“ – „Město Boží“ byly velké evropské university vyzvány, aby vyjádřily svůj názor na toto velké dílo. Všechny fakulty, s výjimkou jansenistických členů pařížské Sorbonny, publikovaly nejvyšší doporučení. Ve stejné době byli požádáni také učenci a učitelé každého řeholního řádu, který měl v Evropě svou vzdělávací instituci, aby přispěli svými názory. Této žádosti vyhověly tyto řády: augustiniáni, benediktini, karmelitáni, dominikáni, jezuité, cisterciáci, basiliáni, trinitáři, mercedariáni, minimové, hyeronymité, premonstráti, reformovaní augustiniáni, theatini, minorité a řeholní klérus. Ti všichni jednomyslně podpořili dříve zveřejněný příznivý posudek university v Salamance. K souhlasným posudkům téměř všech universit a řeholních řádů se také připojily vysoké úsudky jiných učenců, velkých duchovních postav, biskupů a hodnostářů Církve, papežů a římských kongregací. Jako příklad toho, co tito svědci řekli o obdivuhodném „Městě Božím“, vybíráme posudek lovaňské university, která patří k největším v Evropě. Po poukazu na to, že Boží moc udělovat soukromá zjevení těm, které si vyvolí, nesmí být okolím omezována, a po odkazu na některá obecná pravidla týkající se soukromých zjevení dokument pokračuje a říká:

Nyní, při dodržování církevních rozhodnutí týkajících se zjevení, která nám byla předána pod titulem „Město Boží“, můžeme po přečtení celého díla konstatovat, že jsme dospěli k názoru, že věřící mohou toto dílo

číst bez toho, aby byla ohrožena jejich víra a čistota mravů, protože jsme v něm nenašli nic, co by mohlo vést k uvolnění nebo špatnému směřování kázně, ale naopak jsme dospěli k závěru, že toto dílo bude velice užitečné při oživování a posilování zbožnosti věřících, úcty k nejsvětější Panně a respektu ke svatým tajemstvím.

Silní i slabí, moudří i neznalí a v konečném důsledku celý svět bude sklízet nejbohatší ovoce při čtení těchto knih, protože obsahují to, co je v teologii nejvyšší vznešené, přičemž je vše sepsáno jednoduše a jasně, aby bylo možné hlouběji proniknout do chápání svatých tajemství, k čemuž není zapotřebí nic víc než číst se zdravým úsudkem.

V kombinaci s touto jednoduchostí je možné v tomto díle najít mnoho pravd a platných výroků bez rozporů, které není snadné najít v jiných spisech. Tento životopis vysvětluje víc než tisíc obtížných míst v Písmu svatém způsobem stejně přirozeným a obdivuhodným. Na každém kroku jsme se setkávali s vynikající interpretací dosud neznámého, a to, co se jinde skrývá pod pouhým slovem, je v těchto spisech odkryto a vyneseno na světlo. Stručně řečeno, je celé toto dílo krásnou tkaninou výňatků z Písma, které, i když jsou spředeny z jeho různých knih, jsou vetkány přímo a důmyslně do jednoho celku tak, aby sloužily záměru ctihodné Matky.

Nadto pokyny vydávané nejsvětější Pannou na konci každé kapitoly v sobě obsahují nejčistší morálku, poučí, zaujmou a současně něžně vštěpují lásku k ctnosti a odpor k neřesti, když je vykresluje v nejvyšších a přirozených barvách. Nejen že přesvědčují rozum, ale obsahují zvláštní posvátnost, která v duši rozněcuje posvátnou horlivost. Při meditaci o nich bude čtenář zcela jistě pociťovat radost, se kterou se neseťká při čtení běžných spisů, přičemž čím více bude medítovat, tím větší radost bude pociťovat. A konečně, celé toto dílo v sobě obsahuje něco tak nezvyklého a přitažlivého, že pokud ho jednou někdo začne číst, stěží přestane.

Novost a rozmanitost obsažená v těchto spisech čtenáře potěší a občerství víc než vše, co je na tomto světě příjemné, a zároveň ho poučí a povzbudí k nové horlivosti. Všichni mohou snadno sami sebe přesvědčit o tom, že pokud by vnitřní život Krista, našeho Pána, a nejsvětější Pan-

ny neodpovídal popisu v těchto knihách, mohl by mu být podobný, a že by oba byli hodni toho, aby jejich vnitřní život tomuto popisu odpovídal. Vše, co je v těchto knihách řečeno, odpovídá majestátu a pokoře Krista a je v souladu se svatostí Panny a důstojností Matky, protože v celém díle nebylo nalezeno nic, co by nebylo hodno jednoho nebo druhého. Bez ohledu na to vše bychom se neměli divit, pokud by se toto dílo setkalo s kritikou. Cožpak existuje kniha, která by mohla doufat v to, že unikne odporu lidí naší doby? Bůh dokonce ani u Písma svatého nepředpokládal, že by mělo zůstat uchráněno takových útoků od větší části učenců tohoto světa. Celá pohanská filosofie je vede k tomu, aby se připojili k počtu těch, kteří se protivi kříži ukřižovaného Krista, přičemž k nim patří i volnomyšlenkáři naší doby.

Samozřejmě, že i v tomto díle existují určité body, které by mohly vést ke zjevným obtížím tak, jako se to stalo i nám. Ale v souladu s tím, co jsme už řekli o excelentnosti a užitečnosti tohoto díla, jsme dospěli k závěru, že těch několik pasáží nám nesmí bránit v udělení takového doporučení. Kromě toho musíme přiznat, že bychom se mohli vznesením těchto námitek sami mýlit.

Zdálo se nám to být nejrozumnější cestou, protože v tomto díle je něco víc než lidského. Něco tak vynikajícího a úžasného nemůže být připisováno bujně fantazii, protože celé toto dílo je po celou dobu konzistentní. Stejně tak nemůže být tento životopis považován za dílo zvrácené mysli, protože se stále stejným klidem pojednává o nejhluběji skrytých a těžko pochopitelných záležitostech, aniž by se zaplétal do případných rozporů, i když často také popisuje nespočetné podrobnosti a zvláštní okolnosti.

Dílo, které obsahuje tak vznešené, tak zbožné, tak podrobné a tak příhodné rozmluvy, nemůže být výsledkem pouhého důsledného přemýšlení. Také ho nelze připisovat démonovi, protože od začátku až do konce z celého díla nevyzařuje a nedýchá nic jiného než pokora, trpělivost a vytrvalost ve strádání.

Přestože „Město Boží“ musí být bezesporu připisováno ctihodné Matce z Agredy, která je vyhlášena jeho autorkou, nemohla ho ona sama sepsat bez zvláštní pomoci shůry. Naším nezvratným názorem je, že by

„Město Boží“ mělo být pro dobro veřejnosti i kvůli prospěchu, který je možný z tohoto díla čerpat, vyvedeno na světlo. Toto je náš úsudek, který však plně podřizujeme nejvyššímu rozhodnutí Svaté stolice, které jediné přísluší právo konečného rozhodování o takových spisech.

V Lovani 20. července 1715.

(Podepsáni)

*Hermann Damen,
Doktor, řádný profesor a regent bohoslovecké fakulty,
don sv. Petra, předseda kolegia Arras, censor knih atd.*

*Anton Parmentier,
Doktor, řádný profesor, regent teologické fakulty,
předseda velkého kolegia teologie atd.*

ÚVOD

1. Když jsem byla připravena předložit před Božím trůnem bezvýznamné výsledky své práce po sepsání první části nejvyššího svatého života Marie, Matky Boží, přála jsem si, aby byly podrobeny kontrole a korektuře božským světlem, kterým jsem se ve své nedostatečnosti nechala vést. Velmi jsem dychtila po novém ujištění a vlídném přijetí Nejvyšším i po tom, dozvědět se, zda si přeje, abych pokračovala, nebo upustila od tohoto díla, které tak vysoko převyšuje mou nepatrnost. Pán mi odpověděl a řekl: „Dobře jsi psala a podle našeho přání. Přejeme si však, abys pochopila, že proto, aby mohla být zjevena tajemství a nejvyšší svatost zbytku života naší jediné a vyvolené Nevěsty, Matky našeho Jednorozeného, je třeba nové a vznešenější přípravy. Přejeme si, abys odumřela pro vše, co je nedokonalé a viditelné, abys žila podle ducha, aby ses vzdala veškeré svázanosti a všech zvyků pozemských tvorů a abys je nahradila andělskými a snažila se v nich dosáhnout větší čistoty a celkového souladu s tím, co chápeš a popisuješ.“
2. Z této odpovědi Nejvyššího jsem pochopila, že navrhuje a vyžaduje ode mne tak vysokou dokonalost života, návyků a tak nezvyklá cvičení ve ctnostech, že jsem byla ve svém ostychu zasažena rozruchem a strachem z uskutečnění díla tak náročného a obtížného pro pozemského tvora. Cítila jsem, jak ve mně roste velký odpor těla vůči duchu. Duch mě volal vnitřní silou a nutil mě, abych usilovala o dispozici, která byla ode mne požadována, a jako argument mi předkládal zalíbení Pána a užitek, který bych z toho mohla mít. Oproti tomu zákon hříchu (Řím 7,23), který jsem cítila ve svých údech, odporoval božským vnuknutím a odrazoval mě strachem z vlastní nestálosti. Cíti-

la jsem velkou nechuť, která mě odrazovala, a velkou malomyslnost, která mě naplňovala strachem. V tomto rozrušení jsem začala věřit, že nejsem schopna psát o tak vysokých věcech, zejména proto, že byly tak cizí stavu a hodnosti ženy.

3. Překonána obavami a obtížemi jsem se rozhodla dále na tom díle nepokračovat a použít všechny možné prostředky k tomu, abych v tom rozhodnutí vytrvala. Náš společný nepřítel věděl o mém strachu a zbabělosti, a protože jeho bezmezná krutost je ještě více rozněcována slabostí a sklíčeností, využil tohoto mého stavu a napadl mě s neuvěřitelnou zuřivostí. Zdálo se mu, že jsem byla ponechána bez pomoci v jeho rukou. Aby skryl svou zlobu, snažil se proměnit v anděla světla a předstíral velkou starostlivost o mou duši a mé blaho. Pod touto falešnou záminkou mě věrolomně zaplavoval svými vnuknutími a pochybnostmi. Představil mi nebezpečí zavržení a zastrašoval mě tresty podobnými těm, které stihly vůdce andělů (Iz 14,12), protože jsem se prý ve své pýše snažila pochopit to, co je nad mé síly a proti samému Bohu.
4. Poukazoval na to, že mnohé duše, které se hlásily ke ctnosti, byly oklamány jakousi skrytou předurčeností a podlehly svodům ďábla. Přesvědčoval mě, že se rozsahem, ve kterém se snažím zkoumat tajemství Boží velebnosti (Př 25,27), nevyhnutelně proviním pýchou a domýšlivostí, čímž se sama odsoudím. Naléhal velmi silně, že je současná doba špatná a nehodí se pro takové věci, a snažil se své tvrzení podepřít odkazem na to, co se stalo některým dobře známým osobám, u kterých bylo zjištěno, že jejich práce byla klamná a chybná. Připomínal mi hrůzu z duchovního života jiných a předstíral mi, k jak velkému znevěrohodnění by mohlo dojít, kdybych se v něčem zmýlila, a jak zlé účinky by to mohlo mít na lidi, kteří mají málo zbožnosti. To vše bych prý mohla k vlastní lítosti zažít, pokud bych chtěla pokračovat v psaní o těchto záležitostech. A jako je prokázanou pravdou, že všechen odpor k duchovnímu životu i malá vážnost mystických ctností jsou dílem tohoto úhlavního nepřítele, tak také proto, aby skoncoval s křesťanskou oddaností a zbožností u mnoha duší, daří se mu přimět některé k setí koukolu mezi pšenici Páně (Mt 13,25–30). Tak půso-

bí zmatek a zakrývá správné cítění těchto vlivů a ztěžuje rozlišování tmy od světla. Nejsem překvapena tím, že se mu to daří, protože správné rozlišování je zvláštním dílem Božím a těch, kteří se podílejí na jeho pravé moudrosti a neřídí se pouze světským chápáním.

5. Není snadné v tomto smrtelném životě rozeznat pravou moudrost od falešné, protože často také dobrý úmysl a horlivost znetvoří lidský úsudek, pokud se mu nedostává rady a světla shůry. Měla jsem možnost to zažít, když jsem konala to, co nyní opět hodlám podniknout. Některé osoby, dobře známé svou zbožností, a to nejen ty, které mě milovaly, protože byly zbožné a přály si mé blaho, ale i ty, které byly méně milující a ohleduplné, všechny se ve stejné době snažily mě odradit od tohoto závazku i cesty, po které jsem šla, jako bych byla po ní šla z vlastní vůle. Jejich obavy z poškození dobré pověsti nebo zmatek těch, kteří se spolu se mnou snažili o větší zbožnost, nebo řeholnic, sousedů a obzvláště kláštera, ve kterém jsem žila, je přiváděly do úzkých a mně působily utrpení. Velice mě lákalo bezpečí, které se zdálo poskytovat ostatním řeholnicím obyčejná duchovní cesta. Uvědomuji si, že ta vyhovovala víc mým vlastním představám, sklonům a touhám, přičemž mi ji ještě víc vnucovala má plachost a velký strach.
6. Zmítáno tímto bouřlivým vlnobitím, se mé srdce snažilo dosáhnout přístavu poslušnosti, aby nabylo pocitu bezpečí na tomto hořkém moři mého zmatku. Aby bylo mé soužení ještě větší, začalo se v našem řádu proslýchat, že můj duchovní otec a představený, který po mnoho let vedl mou duši, který dobře rozuměl mým vnitřním pochodům, který mi navíc přikázal sepsat předchozí část tohoto životopisu a který by mě s největší pravděpodobností podpořil, uklidnil a utěšil, byl navržen k přeložení do vyššího úřadu. Tento návrh sice nebyl uskutečněn, ale zapříčinil jeho několikadenní nepřítomnost, kterou pekelný drak zcela využil k tomu, aby proti mně vychrlil divokou řeku svého hněvu (Zj 12,15). Tak při této příležitosti, stejně jako při jiných, působil celou svou zlobou, aby mě svedl z cesty poslušnosti a připravil o vedení mého představeného a pána.
7. Kromě všech těchto protivenství a pokušení, o kterých jsem se zmínila, a mnoha jiných, které není možné popsat, se démon snažil mě

připravit o zdraví působením mnoha bolestí, neschopností a potíží v celém těle. Sužoval mě nepřekonatelným smutkem a rozporuplnými myšlenkami, zdálo se, že vyvedl z míry mé chápání, ztěžoval správné myšlení, oslaboval sílu mé vůle a prověřoval mé tělo i duši. A stalo se, že jsem se uprostřed toho zmatku dopustila některých chyb, které se mi zdály být dost vážné, i když jsem se jich nedopustila ze zlé vůle, ale jen z lidské křehkosti. Přesto se jich had snažil využít k mé záhubě víc než kterýchkoli jiných prostředků, protože když tím byl přerušen tok dobrých skutků, byla jeho zlobě dána volnost, aby mě v mé rozpacitosti přivedl k větším pokleskům tím, že mě přiměje zveličovat mé viny. K tomu mě tlačil bezbožnými a nejvyš záludnými podněty, přičemž se mě snažil přesvědčit, že vše, co jsem zakusila na cestě, po které jsem šla, bylo falešné a mylné.

8. Tyto nárážky se mi zdály být díky mému neustálému zděšení a obavám více věrohodné, vzdorovala jsem jim méně než jiným vnuknutím a jen zvláštní Pánovo milosrdenství mě zachránilo před úplnou ztrátou víry a naděje na nápravu. Shledala jsem však, že jsem byla tak zapletena do nesnází a obklopena temnotou, že mohu říci, že mě zaplavovalo sténání smrti a pohlcovaly bolesti pekla (Ž 17,5), které mě naplňovaly hrůzou krajního nebezpečí. Rozhodla jsem se spálit rukopis prvního svazku tohoto božského životopisu a upustit od psaní dalšího. Satanův anděl, který mi toto rozhodnutí vnukl, mě vybízel také k tomu, abych upustila od celého záměru, abych skoncovala se snahou o duchovní život, nedbala o svůj vnitřní život a nikomu o tom neříkala. Tak se prý budu moci kát za své hříchy, uklidním Pána, usmírím Ho a zachovám si jeho přátelství. Proto, aby si zajistil účinkování své skryté zlomyslnosti, mi radil, abych si předsevzala, že už nebudu nic psát kvůli nebezpečí oklamání a podvedení druhých, ale že místo toho změním svůj život, omezím své nedostatky a přijmu pokání.
9. Touto maskou zdánlivých ctností chtěl drak potvrdit své zavrženíhodné rady a skrýt se v beráncí kůži, zatímco ve skutečnosti se choval jako krvežíznivý a hltač vlk. Po nějaký čas pokračoval v těchto útocích a já jsem zůstala patnáct dní osamocena v noci temnoty, bez

lidské i božské pomoci a útěchy. Bez lidské, protože jsem zůstala bez pomoci a rady poslušnosti, a bez božské, protože Pán zastavil proud svých milostí, osvícení a neustálé inspirace. Především jsem byla zoufalá z beznaděje na spásu a v tom z přesvědčení, že smrt a nebezpečí mého věčného zatracení se blíží. To vše ve mně podněcovalo a živil pekelný nepřítel.

10. Avšak již příchuť těchto pokušení, která je tak hořká a končí zoufalstvím, i velký zmatek, kterým rozvrátil celý soubor mých mocností a získaných návyků, mě vedly k větší opatrnosti a k tomu, abych nedělala nic z toho, k čemu mě nutil a co mi navrhoval. Satan využil můj stálý strach, který mě mučil děsem z urážky Boha a ze ztráty jeho přátelství, a když jsem se ve svých pochybnostech obracela ke skutkům zbožnosti, snažil se mě od nich odvrátit. Tento velký strach mě však ve vztahu k tomu, o čem mě tento lstivý drak chtěl přesvědčit, přivedl do rozpaků a v té nejistotě jsem odložila svůj souhlas s tím. Také má velká úcta k poslušnosti, pod níž mi bylo přikázáno psát, a zatvrzelost toho, co jsem cítila ve svém nitru, mi pomáhaly vzdorovat a odrážet jeho svody. Především však mě chránila pomoc Nejvyššího, která nedovolila šelmě uchvátit mou duši, která Ho i uprostřed vzdechů a sténání vyznávala. Nedokážu slovy popsat pokušení, boj, problémy, zděšení a utrpení, které jsem v tomto boji vytrpěla, protože jsem viděla sama sebe v takovém stavu, že podle mého názoru nebyl mezi mým postavením a postavením zatracenců jiný rozdíl než ten, že v pekle už není žádné vykoupení, zatímco u mne bylo ještě možné.
11. Jednoho dne, abych si trochu ulevila, jsem zvolala z hloubi srdce: „Ó, běda mi, že jsem dospěla do takového stavu! A běda mé duši, která se v něm nalézá! Kam se mám obrátit, když jsou všechny brány mé spásy zavřené?“ Ihned v mém nitru odpověděl silný a sladký hlas: „Kam bys chtěla jít mimo samotného Boha?“ Po této odpovědi jsem pochopila, že je můj lék na dosah u Pána. Při rozbřesku toho rána jsem začala vybředat z hlubin zmatků, do kterých jsem byla uvržena, a cítila jsem mocný nárůst horlivosti mých tužeb a skutků víry, naděje a lásky. Pokořila jsem se za přítomnosti Nejvyššího a v pevné důvěře v jeho dobrotu jsem s hořkou lítostí oplakávala své poklesky. Vyznávala jsem to mno-

hokrát a s povzdechy z hloubi srdce jsem začala znovu hledat dřívější světlo a pravdu. A protože Boží Moudrost vychází vstříc těm, kdo ji vzývají (Mdr 6,13), přišla ke mně radostně a projasnila noc mého zmatku a mučivého utrpení.

12. Brzy nastal jasný den, po kterém jsem tolik toužila. Vrátil se klid a mír, opět jsem cítila sladkost lásky, viděla Pána a Mistra a spolu s tím jsem opět vnímala, proč mám věřit, přijímat a vážit si užitku a milostí, které jeho mocná ruka ve mně vytepalala. Vzdala jsem Mu díky podle svých sil a viděla jsem, kdo jsem já a kdo je Bůh, že tvor sám od sebe nemůže dělat nic, že je ničím, protože hřích je nicota. Viděla jsem také, co může člověk vykonat, když ho pozvedne a podpoří Boží pravice, že je mnohem víc, než si naše pozemské schopnosti mohou představit. Pokořena vnímáním těchto pravd a za přítomnosti nedostupného Světla (které je ohromné a silné, bez klamu nebo lži) přetékal mé srdce sladkými pocity lásky, chvály a díků. Protože v té chvíli jsem pochopila, že mě Pán střežil a bránil, takže má lampa v té zmatené noci pokušení nezhasla (Př 31,18). S hlubokou vděčností jsem se snížila do prachu a pokořila se jako zemský červ.
13. Pro větší zajištění této milosti jsem ihned uslyšela vnitřní napomenutí, aniž bych jasně cítila, odkud pochází. Během toho, co mě tento vnitřní hlas vážně káral za moji nevěrnost a nespravedlivé jednání, mě současně pobízela a osvěcoval, poučoval a napravlával. Vybavil mě hlubokým chápáním dobra a zla, ctnosti a neřesti, toho, co je bezpečné, užitečné a prospěšné, i toho, co je pravým opakem. Otevřel mi cestu do věčnosti, udělil mi poznání prostředků, cílů a nakonec i ceny věčného života, jakož i bezútěšného neštěstí a tak málo zvažované zkázy věčného zatracení.
14. Při hluboké znalosti těchto dvou krajností musím přiznat, že jsem byla ohromena a že jsem se zmítala mezi strachem z mé hrozné slabosti a touhou po dosažení štěstí, kterého jsem byla nehodná v důsledku svých provinění. Byla jsem plná myšlenek na laskavost a milosrdenství Nejvyššího a strachu z toho, že je ztratím. Viděla jsem dva rozdílné konce, které čekají stvořené, věčnou slávu a věčnou bídu, a zdálo se mi maličkovitě trpět všechny bolesti a utrpení tohoto svě-

ta, očistce i samého pekla jen proto, abych dosáhla jednoho a unikla druhému. A přestože jsem vnímala, že Boží pomoc mají zajištěnou ti, kteří se ji snaží využít, bylo mé srdce naplněno nejhlubším smutkem, který pronikal mé srdce, když jsem současně v tomto světle viděla, že život i smrt jsou v našich rukách (Sir 15,17), že naše slabost nebo zloba mohou zabránit náležitému užívání milostí a že strom bude věčně ležet tam, kam kdysi jednou padl (Kaz 11,3).

- 15.** Tento žal byl ještě umocněn nejvyšší přísnou odpovědí či otázkou, která přišla od Pána. Protože když jsem se cítila být tak zničena vědomím své slabosti a nebezpečí i myšlenkou, že jsem urážela jeho spravedlnost tak, že jsem se k Němu ani neodvážila pozvednout své oči, On vyšel vstříc mému oněmělému žalu s nabídkou svého milosrdenství a řekl mi: „Co si přeješ, duše má? Co hledáš? Kterou z těch cest si zvolíš? Jak ses rozhodla?“ Tato otázka byla šípem v mém srdci, protože jsem věděla jistě, že Pán zná mé tužby lépe než já sama, takže prodeleva mezi otázkou a odpovědí byla pro mne neuvěřitelně bolestná. Přála jsem si, pokud by to bylo možné, aby mě Pán s odpovědí předešel a nejednal tak, jako by nevěděl, co Mu odpovím. Pod vlivem svého velkého dojetí jsem Mu však odpověděla slovy vycházejícími z nejhlubšího nitra mé duše a řekla jsem: „Pane a všemohoucí Bože! Stezku ctnosti a cestu věčného života jsem si zvolila, po té toužím, na tu mě Ty veď. A protože si to po právu nezasluhuji, odvolávám se k tvému milosrdenství a obětuji Ti za sebe nekonečné zásluhy tvého nejsvětějšího Syna a mého Vykupitele Ježíše Krista.“
- 16.** Uvědomila jsem si, že tento nejvyšší Soudce si pamatuje slib, který dal své Církvi, že udělí vše, o co bude požádán ve jménu svého Jednorozeného (Jan 16,23), takže skrze Něho a pro Něj byla má prosba přijata a její splnění uspišeno podle mého nehodného přání. Byly mi dány jisté podmínky hlasem rozumu, který mi vnitřně řekl: „Duše, stvořená rukou Všemohoucího, pokud si přeješ jako jedna z vyvolených kráčet po cestě pravého světla a dosáhnout postavení nejvyšší čisté nevěsty Pána, který tě volá, patří se, abys dodržovala zákony a příkázání lásky. První věcí, která je od tebe požadována, je, abys zcela zavrhl(a) všechny své pozemské sklony a vzdala se všech a každé náklonnosti

k pomíjejícím věcem tak, abys nelnula ke stvořeným věcem bez ohledu na to, jak užitečné, krásné nebo příjemné se ti mohou jevit. Neměj v lásce žádný stvořený obraz ani nehledej útočiště v žádném pozemském požitku. Ať se tvá vůle nespolehá na žádný stvořený předmět kromě toho, co ti tvůj Pán a Ženich přikáže s ohledem na dobré uspořádání lásky, nebo toho, co ti může pomáhat milovat jen Jeho.“

17. „A až potom, co dospěješ k tak dokonalému sebezapření a zřeknutí se sama sebe, budeš osvobozena a odpoutáš se od všech pozemských věcí, hledej Pána a povznes se rychlým letem holubice k vysokým sídlům, do nichž si Pán ve své blahosklonnosti přeje přivést tvého ducha, abys tam mohla žít v jeho přítomnosti a mít bezpečný příbytek. Tento velký Pán je velice žárlivý Ženich a jeho láska a vášeň je silná jako smrt (Pís 8,6). Přeje si tě ozdobit a přivést na bezpečné místo, abys od Něho neodcházel a neopouštěla jeho přítomnost kvůli jiné, kde bys Ho nenašla, nebo nevnímala jeho něžnosti. Ten, se kterým máš bez nedůvěry rozmlouvat, si přeje poznamenat tě svou vlastní rukou, a to je nejvyšší spravedlivý zákon, který musí nevěsty velkého Krále zachovávat. Vždyť i ti, kteří jsou ve světě, jej zachovávají, aby tím osvědčili svou věrnost. Odpovídá šlechtnosti tvého Ženicha, aby tvé chování odpovídalo důstojnosti a postavení, které ti udělil, a aby ses nesnižovala k ničemu, co by nebylo hodné tohoto postavení, nebo tě činilo nehodnou ozdobou, kterou tě okrášlil při vstupu do jeho svatební komnaty.“
18. „Dále od tebe požaduji, aby ses usilovně snažila zbavit se roucha potrhaneho tvými chybami a nedokonalostí, potřísněného účinky hříchů a ohavného v důsledku tvých přirozených sklonů. Jeho Majestát si přeje smýt skvrny, očistit a obnovit tě svou krásou, ale s podmínkou, že nikdy nespustíš z očí to chudé a ohavné roucho, které jsi odložila, abys tak při vzpomínce na toto dobrodiní šířila před tímto Králem libou vůni nardu své pokory (Pís 1,12) a nikdy nezapomínala na dluh, který máš vůči Původci tvé spásy. On tě drahocenným balzámem své krve očistí, zhojí tvé rány a hojně tě osvítil.“
19. „Kromě toho všeho,“ pokračoval hlas, „se při zapomínání na vše pozemské snaž ozdobit drahokamy, které pro tebe ve své dobrotě připra-

vil, abys byla hodna nejvyššího Krále. Roucho, kterým máš být oděna, má být bělejší než sníh, zářivější než diamant, jasnější než slunce. Přesto však bude tak jemné, že se lehce jakoukoli nedbalostí poničí, což tě učiní v očích tvého Ženicha nečistou. Ale pokud budeš udržívat své roucho čisté, jak si přeje, budou tvé kroky krásné jako knížecké dcery (Pís 7,2) a jeho Velebnost bude spokojena s tvým smýšlením a slovy. Jako opasek k tvému rouchu ti dá poznání jeho Boží moci a svaté bázně, abys po tom, co spoutáš své náklonnosti, se mohla řídit jeho přáním. Drahokamy náhrdelníku, který zdobí tvou šíji a představuje pokornou poddanost, budou drahé kameny víry, naděje a lásky. Jako sponu do tvých vlasů (kterými jsou vysoké a vznešené myšlenky a nebeská rozumnost) ti dá vlité učení a moudrost a výšivkou na tvém rouchu musí být všechna krása a bohatství tvých ctností. Tvá pečlivost při vykonávání toho, co je nejdokonalejší, ti poslouží jako sandály, jejichž tkaničkami musí být vyhýbání se a omezování, které budeš využívat k tomu, aby ses uchránila od zlého. Prsteny, které budou zdobit tvé prsty, musí být sedm darů Ducha Svatého, a krásou tvého obličejte musí být účast na Božství, které z Něj bude vlivem jeho svaté lásky vyzařovat. K tomu ještě přidáš ruměnc rozpaků, protože jsi Ho urážela, i proto, aby ses styděla Ho v budoucnosti urážet a mohla současně srovnávat hrubé a hanebné zvyky minulosti s těmi, které tě zdobí nyní.“

20. „A protože by tvé zásluhy byly špatnou a ubohou splátkou za tak vznešené zasnoubení, přeje si Nejvyšší stvrdit tuto smlouvu vyhraněním pro tebe samotnou nekonečných zásluh tvého Ženicha, Ježíše Krista, a dává ti podíl na všem svém majetku a pokladech v nebi i na zemi. Neboť vše patří tomuto svrchovanému Pánovi a jako jeho nevěsta budeš toho všeho paní pro svou vlastní potřebu a pro větší lásku k Němu. Nezapomeň však, duše, že pro získání takového daru to vše musíš v sobě skrýt a nikdy neztratit své tajemství. Proto tě varuji před nebezpečím snadného poskvrnění tvé krásy i nejmenší nedokonalostí. Pokud by ses někdy ze slabosti takové nedokonalosti dopustila, povstaň z ní ihned jako silný člověk, uznej ji a plač nad touto malou chybou, jako by byla velice závažná.“

21. „Aby tvůj příbytek a místo pobytu odpovídaly tak velkému bohatství, nechce tě tvůj Ženich nikterak omezovat, ale přeje si, abys přebývala v nekonečných končinách jeho Božství, potulovala se v něm a bavila se na nekonečných polích jeho vlastností a dokonalosti, kde není výhled intelektu omezen, kde je vůle oblažována beze stínu obav a kde jsou sklony syceny bez pocitu hořkosti. To je stále nádherný ráj, kde nejvíce milované Kristovy nevěsty nacházejí odpočinek, kde trhají vonné květiny a myrhu a kde ti, kteří se zřekli nedokonalé nicoty, nacházejí to, co je nekonečné. Tam bude tvůj pobyt bezpečný. Aby tomu tvé soužití a společenství odpovídalo, přeji si, abys rozmlouvala s anděly a považovala je za své přátele a společníky. Při těchto častých setkáních a rozmlouvách se uč napodobovat jejich ctnosti.“
22. „Všimni si, ó duše,“ pokračoval hlas, „velikosti tohoto dobrodiní, protože tě Matka tvého Ženicha a Královna nebes znovu adoptuje za svou dceru, přijímá za svou žačku a přebírá místo tvé Matky a Učitelky. Díky její přímlově se ti dostává této zvláštní přízně, která je ti dána proto, abys sepsala její přesvatý životopis. Proto jsi byla bez své zásluhy omilostněna a bylo ti uděleno to, co by ti jinak nebylo přiznáno. Co by se s tebou stalo, ó duše, kdyby nebylo Matčina milosrdenství? Byla bys už zahynula, kdyby nebylo její přímlovy. Ubohé a neužitečné by byly tvé skutky, kdyby tě božská blahosklonnost nevybrala pro sepsání tohoto životopisu. Nebeský Otec si tě ale s ohledem na toto dílo vyvolil za svou dceru a nevěstu svého jednorozeného Syna a Syn tě přijal do svého objetí a Duch Svatý tě vybral pro svá osvětlení. Dokument této smlouvy a hájení je sepsán a vytištěn na bílém pergamentu ryzosti nejsvětější Marie, kam ho zapsal prst a moc Nejvyššího. Inkoustem je Beránkova krev, vykonavatelem je věčný Otec, poutem, které tě pojí s Kristem, je Duch Svatý, zárukou jsou zásluhy téhož Ježíše Krista a jeho Matky, protože ty jsi jen ohavný červ, který nemá nic, co by mohl obětovat, od kterého se očekává, že dá jen svůj svobodný souhlas.“
23. Potud napomínající hlas, který jsem slyšela. Měla jsem za to, že to byl anděl, ale nemohla jsem to jasně zjistit, protože jsem ho nevnímala stejným způsobem jako jindy. Taková oznámení a odhalení jsou

uzpůsobována dispozici duše podobně, jak se to například stalo učedníkům jdoucím do Emauz (Lk 24,16). Měla jsem ještě mnoho jiných zážitků s překonáváním odporu hada vůči sepisování tohoto životopisu, ale jejich popis by tento úvod neúměrně prodlužoval. Setrvala jsem několik dní na modlitbách, přičemž jsem Pána prosila, aby mě přímo vedl a řídil, abych nechybila. Odkazovala jsem se přitom na svou neschopnost a plachost. Jeho Majestát mě vytrvale povzbuzoval k tomu, abych vedla život ve vší čistotě a nejvyšší dokonalosti, a naléhal na mne, abych, když začnu takový život vést, v něm vytrvala. Obzvláště Královna andělů mi mnohokrát vyjevila svou vůli a s velkou laskavostí a něhou mi přikazovala, abych Ji jako její dcera uposlechla a dopsala její nejsvětější životopis, na kterém jsem začala pracovat.

- 24.** K tomu všemu jsem si přála přidat bezpečí poslušnosti. Aniž bych prozradila něco z toho, co mi sdělil Pán a jeho nejsvětější Matka, požádala jsem svého zpovědníka a představeného, aby mi v této záležitosti udal správný směr. Odpověděl mi příkazem pod poslušností, abych pokračovala v sepisování druhé části tohoto životopisu. Po tom, co mě Pán takto přiměl k poslušnosti, jsem se vrátila po jednodenní modlitbě opět do přítomnosti Nejvyššího. Zřekla jsem se sama sebe, uznala svou bezvýznamnost a odpovědnost za chyby, padla jsem před jeho Velebností na svou tvář a řekla: „Pane můj, můj Pane, co si přeješ, abych činila?“ Načež jsem přijala následující vyrozumění:
- 25.** Zdálo se mi, že mi božské světlo Nejsvětější Trojice ukázalo mě samou plnou bídy a nedostatků, za což mě přísně pokárala, ale současně mě obdařila nejvyšším učením a blahodárným nasměrováním k dokonalému životu, pročež mě Bůh znovu očistil a osvětlil. Vnímala jsem, že Matka milosti, nejsvětější Maria, stojí před Božím trůnem, aby se za mne přimlouvala a prosila. S takovou pomocí má důvěra znovu ožila, a těžíc z laskavosti této Matky, jsem Ji oslovila a řekla pouze: „Má Paní a mé Útočiště, shlédni jako pravá Matka na chudobu své otrokyně.“ Zdálo se mi, že vyslyšela mou modlitbu, obrátila se k Nejvyššímu a řekla: „Můj Pane, přeji si znovu přijmout toto neuzitečné a ubohé stvoření za dceru a adoptovat ji za vlastní.“ (Čin vpravdě nejvyšší velkomyslné a mocné Královny!) Nejvyšší však odpověděl:

„Má Nevěsto, čím se ti ta duše odvděčí za tak velkou milost? Ona si to nezaslouží, protože je neužitečným a bídným červem, nevděčným za naše dary.“

26. Ó, jak obdivuhodná je moc Božího slova! Jak mám popsat účinky odpovědí Všemohoucího na moji duši? Pokořila jsem se do hloubi své nicoty a byla jsem naplněna poznáním bída tvorů a své vlastní nevděčnosti vůči Bohu. Mé srdce zaplavila lítost nad mými hříchy a touha dosáhnout toho nezaslouženého štěstí být dítětem Nejvyššího. Pozvedla jsem oči plné strachu k trůnu Nejvyššího a můj pohled provázela bázeň i naděje. Obrátila jsem se ke své Přímluvkyni a toužila jsem, aby mě přijala alespoň za svou otrokyni, protože jsem si nemohla zasloužit označení dcery. Promlouvala jsem z hloubi svého srdce, aniž bych formulovala nějaká slova, a slyšela jsem, že tato velká Paní Pánovi řekla:
27. „Božský Pane a můj Bože, je pravda, že tento ubohý tvor nemá co tvé spravedlnosti nabídnout, ale já za ni obětuji zásluhy a krev, kterou za ni prolil můj nejsvětější Syn, a spolu s tím předkládám také důstojnost Matky tvého jednorozeného Syna, kterou jsem obdržela díky tvé nevýslovné dobrotě, všechny skutky, které jsem vykonala ve tvé službě, i to, že jsem Ho nosila ve svém lůně, kojila mlékem svých prsou, a především Ti obětuji tvou vlastní štědrost a Božství. Upřímně Tě prosím, abys považoval tuto bytost za mou adoptovanou dceru a žákyni, za kterou se zaručuji. Pod mým vedením napraví své chyby a bude vykonávat své práce podle tvého přání.“
28. Nejvyšší (buď věčně veleben za vyslyšení prosby velké Královny, orodující za nejmenšího ze svých tvorů) podlehl těmto modlitbám a ihned jsem v radosti své duše pocítila mocné účinky, které není možné popsat. Celým srdcem jsem se obrátila ke všem tvorům nebe i země, a neschopna zadržet svůj jásot, vyzvala jsem je, aby se mnou chválili a velebili Původce milosti. Připadalo mi, že jsem je oslovila těmito slovy: „Ó vy obyvatelé a dvořané nebe a všichni živí tvorové, utvoření rukou Nejvyššího, pohleďte na zázrak jeho štědrosti a milosrdenství a chvalte a vyvyšujte Ho na věky, protože povzněl z prachu nejohavnější ve vesmíru a obohatil nejnuznější. Poctil nejvyšší ne-

hodnou, i když je nejvyšší Bůh a mocný Král. A protože vy, synové Adamovi, zde vidíte zaopatřeného nejchudšího sirotka, omilostněnou největší hříšnici, opusťte svou nevědomost, povstaňte ze své netečnosti a obnovte svou naději, protože pokud mi jeho mocná ruka pomohla, pokud mne povolal a odpustil mi, i vy všichni můžete doufat, že dosáhnete spásy. Pokud si ji chcete zajistit, hledejte a prostě o ochranu nejsvětější Marii, prostě Ji o její přímluvu a shledáte, že je Matkou nevýslovného milosrdenství a shovívavosti.“

- 29.** Obrátila jsem se také k této nejvznešenější Královně a řekla Ji: „Teď už se nikdy, ó má Paní, nebudu nazývat sirotkem, protože mám Matku, a to Matku, která je Královnou celého tvorstva. Nebudu už nevědomá, protože mám Učitelku a Paní božské moudrosti, ani chudá, protože mým Pánem je Ten, který je Pánem všech pokladů nebe i země. Mám Matku, která mě chrání, Učitelku, která mě učí a napravuje, Paní, která mi přikazuje a vládne. Požehnaná ty mezi ženami, nádherná mezi tvory, obdivuhodná v nebi i na zemi, nechť všichni s věčnými chválami vyznávají tvou velikost. Vzhledem k tomu, že není snadné nebo možné, aby Ti nejmenší z tvorů, nejnižší zemský červ, cokoli splatil, přijmi tedy odměnu z božské pravice a vize, kde stojíš v Boží přítomnosti a raduješ se po celou věčnost. Zůstanu tvou uznanou a vděčnou otrokyní, chválící po celý život Všemohoucího, protože mě jeho štědré milosrdenství tak vyznamenalo, že mi dalo mou Královnou za Matku a Učitelku. Ať Tě má milující němota chválí, protože mému jazyku se nedostává slov ani výrazů, aby to mohl udělat, poněvadž všechna slova jsou nedostatečná a omezená.“
- 30.** Není možné popsat, co duše během takových tajemných prožitků cítí. Byly zdrojem velkého dobra pro mou duši, protože jsem ihned začala vnímat dokonalost života a děl, pro která se mi nepodaří najít výrazy. Avšak vše, co mi Nejvyšší sdělil, mi bylo dáno jen kvůli nejsvětější Marii a také proto, abych sepsala její životopis. Bylo mi naznačeno, že jsem schválením tohoto požehnání byla věčným Otcem vybrána, abych vyjevila posvátná tajemství jeho Dcery, že Duch Svatý na mne vylil své světlo a vnuknutí, abych mohla představit skryté dary jeho Nevěsty, a že nejsvětější Syn mě vyvolil pro vyjevení tajemství své nej-

čistší Matky Marie. Abych se mohla zhostit tohoto díla, osvítila a zaplavila mou duši Nejsvětější Trojice zvláštním světlem Božství a Boží moci, která se dotkla mých schopností jako malířský štětec, takže je vybavila novými sklony pro dokonalé vykonání tohoto díla.

31. Nejvyšší mi přikázal, abych se z celého srdce podle svých slabých sil snažila napodobit vše, co pochopím a napíši o hrdinských ctnostech a skutcích nebeské Královny, a abych vedla svůj život podle jejího příkladu. S vědomím, jak jsem nezpůsobilá splnit tuto povinnost, mi tato nejvyšší laskavá Královna nabídla znovu svou přízeň, pomoc a poučení o všem, co mi Pán přikázal a na co mě upozornil. Pak jsem požádala Nejsvětější Trojici o požehnání, abych mohla začít pracovat na druhé části tohoto nebeského životopisu. Pocítila jsem, že mi všechny tři Božské Osoby udělily své požehnání. Když jsem procitla z tohoto vytržení, snažila jsem se očistit svou duši ve svatých svátostech s plnou lítostí nad svými hříchy. Ve jménu Pána a z poslušnosti jsem pokračovala v tomto díle ke cti a slávě Nejvyššího a jeho nejsvětější Matky, vždy neposkvrněné Panny Marie.

32. Tato druhá část obsahuje životopis Královny andělů od tajemného Vtělení až do Nanebevstoupení Krista, našeho Pána, což je hlavní a nejdůležitější částí tohoto životopisu, protože obsahuje celý život a tajemství samého Pána s jeho umučením a nejsvětější smrtí. Chtěla bych zde jen poznamenat, že milosti a požehnání udělené nejsvětější Marii při přípravě na Vtělení do Ní začaly proudit hned od okamžiku jejího neposkvrněného početí, přičemž se už tehdy v souladu s Božím záměrem a rozhodnutím stala Matkou Slova. Avšak úměrně blížícímu se uskutečnění Vtělení se i nadále zvětšovala dobrodiní a dary milosti. Ačkoli se zpočátku zdály být všechny stejného druhu a povahy, přesto stále sílily a zvětšovaly se, takže neexistují nové a dostatečně rozmanité pojmy, kterými by bylo možné tento proces popsat. Proto je nutné vše v tomto příběhu poměřovat nekonečnou mocí Pána, kterému, ač dává mnoho, zbývá stále dost na to, aby mohl dát nekonečně více, zatímco schopnost každé duše pojmát, a obzvláště ta nebeské Královny, je svým způsobem nekonečná a je schopna přijímat stále víc a více. A toto se dělo s duší nejsvětější Marie, dokud ne-

vystoupila na vrchol dokonalosti a podílení se na Božství, kterého nedosáhl a během celé věčnosti ani nedosáhne žádný jiný tvor. Kéž mě sám Pán poučí, abych mohla v tomto díle pokračovat pro jeho božské zalíbení. Amen.

TAJEMSTVÍ ZE ŽIVOTA
NEJSVĚTĚJŠÍ BOŽÍ MATKY
OD VTĚLENÍ BOŽÍHO SLOVA
V JEJÍM PANENSKÉM LŮŇĚ
PO NÁVRAT SVATÉ RODINY
Z EGYPTA

KNIHA PRVNÍ

OBSAHUJE
NEOBYČEJNÉ PŘÍPRAVY
VŠEMOHOUCÍHO
NA VTĚLENÍ SLOVA
V PŘESVATÉ MARIÍ;
OKOLNOSTI SPOJENÉ
S TÍMTO TAJEMSTVÍM;
VZNEŠENÝ STAV,
DO KTERÉHO BYLA
NEJSVĚTĚJŠÍ MATKA UVEDENA;
JEJÍ NÁVŠTĚVA
U SVATÉ ALŽBĚTY
A POSVĚCENÍ
SVATÉHO JANA KŘTITELE;
JEJÍ NÁVRAT DO NAZARETA
A PAMÁTNÝ BOJ
BLAHOSLAVENÉ PANNY
S LUCIFEREM

KAPITOLA I. NEJVYŠŠÍ ZAČÍNÁ PŘIPRAVOVAT V NEJSVĚTĚJŠÍ MARIÍ TAJEMSTVÍ VTĚLENÍ; CO SE UDÁLO V DEVĚTI DNECH, KTERÉ PŘEDCHÁZELY TOMUTO TAJEMSTVÍ, ZVLÁŠTĚ V PRVNÍM DNI

1. Aby mohl být její bezvadný život pro všechny příkladem nejvyšší svatosti, vložil Všemohoucí na naši Královnu a Paní povinnost manželky svatého Josefa, což byla role, která vyžadovala více styku se sousedy. Nebeská Paní byla při sžívání se s tímto novým stavem naplněna tak vznešenými myšlenkami a pocity při plnění svých povinností a řídila veškeré aktivity svého života s takovou moudrostí, že vyvolala obdivuhodnou soutěživost andělských duchů a stala se jedinečným příkladem pro lidi. Málokdo Ji znal a ještě méně lidí se s Ní setkala, ale ti, kteří měli to štěstí, byli naplněni Mariiným nebeským vlivem tak, že se úžasnou radostí a nezvyklými vzlety ducha snažili vyjádřit a projevit světlo, které osvítilo jejich srdce a o kterém věděli, že přišlo od Ní. Nejmoudřejší Královna věděla o těchto skutcích Nejvyššího, ale nenašla ještě příhodná doba a ani její nejhlubší pokora by zatím nepřipustila, aby se o tom svět dozvěděl. Stále prosila Pána, aby tyto skutky před lidmi skrýval, aby všechny ty milosti jeho pravice přispívaly výhradně k jeho chvále a aby Jí umožnil být neznámou a opovrhovanou všemi lidmi v takové míře, aby tím nebyla urážena jeho nekonečná dobrota.
2. Tyto modlitby byly jejím božským Ženichem přijaty s velkou laskavostí a jeho prozřetelnost zařídila vše tak, že velké světlo, které podněcovalo lidi k hlásání její velikosti, je vedlo současně k tomu, aby

mlčeli. Pohnuti božskou mocí se zdrželi vyjádření své myšlenky, přičemž ve svém nitru chválili Pána za světlo, které v sobě cítili. Naplnění zázrakem měnili svá rozhodnutí, opouštěli tvory a hledali svého Stvořitele. Mnozí se při pouhém pohledu na Ni odvrátili od hříchu a jiní napravili svůj život, přičemž byli všichni ovlivněni jejím zjevem a pociťovali nebeské účinky ve svých duších. Ihned však zapomínali na zdroj tohoto působení, protože pokud by mohli zůstat v její přítomnosti nebo udržet v paměti její obraz a pokud by tomu Bůh tajemně nebránil, nebylo by nic schopné od Ní jejich pozornost odvrátit a nepochybně by Ji všichni hledali.

3. Touto plodnou činností a posilováním darů a milostí, ze kterých vše toto dobro pocházelo, se naše Královna, Josefova manželka, zabývala šest měsíců a sedmáct dní, které uplynuly od jejího zasnoubení do Vtělení Slova. Nemohu pomýšlet být jen na krátký popis jejích velkých hrdinských činů všech vnitřních i zevnějších ctností, všech jejích skutků lásky, pokory, zbožnosti a všech jejích skutků milosrdenství, almužen a dobrodiní, protože to přesahuje moc pera. To nejlepší, co mohu udělat, je vše shrnout a říci, že Nejvyšší shledal, že nejsvětější Maria plní všechna jeho očekávání a přání v maximální míře, která je při soužití tvora a Stvořitele možná. Její svatostí a zásluhami se Bůh cítil být jakoby povinován a (podle našeho způsobu vyjadřování) donucen k tomu, aby uspíšil své kroky, vztáhl své všemohoucí ruce a způsobil největší myslitelný div, ke kterému v historii lidstva do té doby nedošlo a už nedojde, totiž ke Vtělení jednorozeného Otcova Syna v panenském lůně této Paní.
4. Aby bylo možné dále postupovat s důstojností hodnou samotného Boha, připravoval nejsvětější Marii zvláštním způsobem během devíti dnů před tímto tajemstvím a dovolil řece svého Božství spěchat prudce dále (Ž 45,5), aby zaplavila toto Boží Město svým přívalem. Uděloval jí tak velké milosti, dary a laskavosti, že jsem úžasem oněměla při vnímání toho, co mi bylo o tomto zázraku zjevno, a má nepatrnost je naplněna hrůzou při zmínce o tom, co jsem pochopila, protože jazyk, pero a všechny schopnosti tvora klesají hluboko pod jakoukoli možnost odhalit tak nepochopitelná tajemství. Proto si přeji, aby to bylo

chápano tak, že vše, co řeknu, je pouze nevýrazným stínem nejmenší části těchto divů a nevýslovných zázraků, které nemohou být vůbec popsány našimi omezenými slovy, ale jen Boží mocí, kterou nemám.

5. Během prvního dne této nejsvětější novény nebeská Kněžna Maria po nepatrném odpočinku a dle vzoru svého praotce Davida i podle denního rozvrhu daného Jí Pánem opustila o půlnoci lože (Ž 118,62), aby v přítomnosti Nejvyššího padla na svou tvář a zahájila své obvyklé modlitby a posvátná cvičení. Andělé, kteří Ji navštívili, na Ni promluvíli a řekli: „Nevěsto našeho Krále a Pána, vstaň, protože Tě jeho Velebnost volá.“ Ona s vroucí láskou vstala a odpověděla: „Pán přikazuje, aby prach povstal z prachu.“ Otočila se k Tváři Pána, který Ji volal, a dodala: „Nejvyšší a nejmocnější Pane, co si přeješ se mnou učinit?“ Při těchto slovech se její nejsvětější duše povznesla v duchu k novému a vyššímu příbytku, blíže k témuž Pánovi a dál ode všeho pozemského a pomíjejícího.
6. Najednou cítila, že je na něco připravována tímto osvěcováním a očišťováním, která zakusila při některých nejvyš vznešených vizích Božství. Nechci se jimi zabývat, protože jsem je už popsala v prvním svazku (620–629). Jeho Božství se Jí neukázalo v přímé, ale jen v abstraktní vizi, avšak tak jasně, že v ní porozuměla tomuto nepochopitelnému předmětu víc než blahoslavení v přímém nazírání. Bylo tomu tak proto, že tato vize byla vznešenější a hlubší než jiné toho druhu, proto, že se tato nebeská Paní stávala den ode dne schopnější, a v neposlední řadě proto, že dokonale využívala milosti, čímž se připravovala na přijetí stále větších milostí. Kromě toho Jí opakovaná osvětlení a vize Božství umožňovaly spolupůsobit stále dokonaleji s jejich nekonečnými účinky.
7. V této vizi naše Kněžna Maria pochopila nejvyšší tajemství Božství a jeho dokonalosti, zvláště Boží komunikaci, zejména pak tu, kterou komunikuje prostřednictvím díla svého stvoření. Viděla, že vše vzniklo z Boží dobroty a štědrosti, že stvoření tvorů nebylo nutné k doplnění jeho božské existence ani jeho nekonečné slávy, protože i bez nich byl slavný během nekonečné věčnosti před stvořením světa. S mnohými svatými tajemstvími, která byla zjevena naší Královně, nemo-

hou ani nemají být seznámeni všichni, protože jen Ona sama byla tou jedinou (Pís 6,9) Vyvolenou, vybranou pro tyto radosti nejvyšším Králem a Pánem všeho tvorstva. Avšak když její velebnost v této vizi vnímala toto puzení a sklon Božství zevně se sdílet s větší silou, než je ta, se kterou tíhnou všechny živly ke svému středu, a když byla tažena do sféry Boží lásky, prosila věčného Otce s planoucím srdcem, aby poslal svého Jednorozeného na svět a udělil spásu lidem, protože tak bude moci uspokojit a (lidsky řečeno) uskutečnit to, k čemu Ho pudí jeho Božství a dokonalost.

8. Tyto prosby jeho Nevěsty byly Pánovi velmi příjemné, byly šarlatovými stuhami, kterými spoutala a zajistila si jeho lásku. On se pak, aby mohl uskutečnit svá přání, snažil nejdříve připravit stánek nebo chrám, do kterého by sestoupil z lůna věčného Otce. Rozhodl se vybavit svou milovanou a vyvolenou Matku jasným poznáním všech zevnějších skutků, které jeho Všemohoucnost vykonala. Proto Jí během prvního dne v této vizi ukázal vše, co vykonal v prvním dni stvoření světa, jak je to zaznamenáno v knize Genesis. Vnímala vše s větší jasností a pochopením, než kdyby byla očitým svědkem, protože nejprve vnímala, jaké to vše bylo v Bohu a jaké to pak bylo samo o sobě.
9. Vnímala a chápala, jak na začátku stvořil Pán nebe a zemi (Gn 1,1–5), do jaké míry i v jakém ohledu byla země pustá a prázdná, jak tma halila propasti, jak se Duch Páně vznášel nad vodami, jak bylo z Božího rozkazu stvořeno světlo, jaká byla jeho podstata, jak byla po oddělení tma nazvána nocí a světlo dnem a jak tím byl vytvořen první den. Poznala rozměry země, její délku, šířku a hloubku, její jeskyně, peklo, předpekli a očistec s jejich obyvateli, země, podnebí, poledník a rozdělení světa a všechny jeho obyvatele a vládce. Se stejnou jasností poznala nižší nebeská tělesa a nejvyšší nebe. Vnímala, jak byli prvního dne stvořeni andělé, byla seznámena s jejich přirozeností, stavem, rozmanitostí, hierarchií, posláním, třídami a ctnostmi. Byla Jí zjevena vzpoura zkažených andělů, jejich pád i okolnosti a příčina tohoto poklesku, i když před Ní Pán stále skrýval to, co se týkalo Jí. Porozuměla trestu i účinku hříchu v démonech, protože je viděla takové, jakými jsou sami o sobě. V závěru tohoto prvního dne Jí Pán ukázal,

jak byla také Ona utvořena ze stejného nízkého pozemského materiálu a obdařena stejnou přirozeností jako všichni ti, kteří se obracejí zpět v prach. Neřekl však, že se v něj obrátí také Ona. Přesto Jí udělil tak hluboké poznání pozemské existence, že se velká Královna pokořila do propasti nicoty. Ač byla bez viny, pokořovala se víc než všechny Adamovy děti v celé své bídě.

10. Celou tuto vizi i její účinky Nejvyšší uspořádal tak, aby jimi byly v Mariině srdci vyhloubeny hluboké okopy, které byly potřebné pro položení základů stavby, kterou si v Ní přál vystavět. Stavby tak vysoké, aby sahala až k podstatnému spojení božské a lidské přirozenosti. A protože byla důstojnost Boží Matky neomezená a do jisté míry nekonečná, bylo vhodné, aby byla ukotvená v pokoře k tomu úměrné, která by byla bez mezí, i když stále v mezích rozumu samotného. Dosahujíc vrcholu ctností, tato Požehnaná mezi ženami se pokořovala do té míry, že Nejsvětější Trojice tím byla jakoby plně odměněna, uspokojena a (podle našeho způsobu chápání) přinucena Ji vyvýšit k nejvyšší úrovni a důstojnosti možné mezi tvory a nejbližší samému Božství. V této nejvyšší blahovůli jeho Majestát promluvil a řekl Jí:
11. „Má Nevěsto a Holubičko, velká je má touha vykoupit člověka z hříchu a má nesmírná dobrotivost je napjatá očekáváním doby, kdy sestoupím, abych napravil svět. Žádej mě v těchto dnech neustále s velkou vroucností o splnění této touhy. Padej v mé královské přítomnosti na svou tvář, neustále pros, volej a žádej mě, aby Jednorozený Otcův sestoupil a podstatně se spojil s lidskou přirozeností.“ Na to nebeská Kněžna odpověděla a řekla: „Pane a věčný Bože, kterému patří veškerá moc a moudrost, jehož přání nemůže nikdo vzdorovat, kdo bude překážet tvé všemohoucnosti? Kdo zadrží mocný proud tvého Božství, aby tvé přání udělit dobrodiní celému lidstvu zůstalo nenaplněné? Pokud snad, ó můj Milovaný, jsem já překážkou tohoto nesmírného dobrodiní, dovol, abych zahynula, než abych překážela tvým přáním. Toto požehnání nemůže záviset na zásluhách nějakého tvora. Proto, můj Pane a Vládce, nečekej, protože později bychom si ho mohli zasloužovat ještě méně. Hříchů lidstva přibývá a útoky proti Tobě se znásobují; jak si můžeme zasloužit toto velké požehnání, kte-

rého se denně stáváme více nehodnými? V Tobě samém, můj Pane, spočívá poslední Příčina a pohnutka naší spásy. Tvá nekonečná štědrost, tvé neomezené milosrdenství Tě podněcuje, vzdechy proroků a otců tvého lidu Tě prosí, svatí po Tobě touží, hříšníci k Tobě vzhlížejí a všichni společně k Tobě volají. I já, bezvýznamný červ, který je v důsledku své nevděčnosti nehodný tvé milosrdné blahosklonnosti, si Tě troufám z hloubi svého srdce prosit, abys uspišil svůj příchod a pro svou větší slávu urychlil vykoupení.“

12. Když nebeská Kněžna ukončila tuto modlitbu, vrátila se do svého obvyklého a více přirozeného stavu. Avšak ve snaze splnit Pánův příkaz prosila celý ten den o Vtělení Slova a s nehlubší pokorou opakovala duchovní cvičení, když padala na svou tvář a modlila se na zemi s rukama rozepjatýma do podoby kříže. Sám Duch Svatý, který Ji řídil, Ji naučil klanět se a modlit v této poloze, která tak velice těšila Nejsvětější Trojici. Bůh jako by v těle budoucí Matky Slova viděl ukřižovanou osobu Krista, proto přijal tuto ranní oběť nejčistší Panny jako předběžnou oběť svého nejsvětějšího Syna.

PONAUČENÍ, KTERÉ MI DALA KRÁLOVNA NEBES

13. Má dcero, smrtelníci nejsou schopni pochopit nevýslovné činy ruky Všemohoucího při mé přípravě na Vtělení věčného Slova. Zejména během těch devíti dní, které předcházely tomuto vznešenému tajemství, byl můj duch povznesen a sjednocen s neměnnou Boží Bytostí. Byla jsem ponořena do oceánu jeho nekonečné dokonalosti a měla účast na všech těch vznešených a božských účincích, které převyšují veškerá očekávání lidského srdce. Vědomosti o tvorech, které jsem sdílela, pronikaly až k jejich samé podstatě, takže byly hlubší a pronikavější než vědomosti andělských duchů, i když jejich znalosti týkající se stvoření jsou díky jejich blažené vizi zcela obdivuhodné. Nadto byly jejich obrazy vtisknuty do mé paměti, abych je mohla podle potřeby používat.
14. Co si dnes od tebe přeji, je, aby sis všimla, jak jsem tyto vědomosti využívala, a abys mě podle možností a s pomocí vlitého světla, které

jsi proto obdržela, napodobila. Použij vědomosti o tvorech jako žebřík pro výstup k Bohu, svému Stvořiteli, tím, že u všech z nich budeš hledat jejich počátek a konec. Ať ti slouží jako zrcadlo, ve kterém se odráží Božství, připomínající ti jeho všemohoucnost a podněcující tě k lásce, kterou od tebe očekává. Ať tě velikost a vznešenost Stvořitele naplňuje úžasem a chválou a v jeho přítomnosti se pokořuj do prachu. Nevyhýbej se žádné obtíži a utrpení, aby ses stala tichou a pokornou srdcem. Všimni si, má nejdražší, že tato ctnost pokory byla pevným základem všech divů, které ve mně Nejvyšší vykonal. Abys měla tuto ctnost ve větší úctě, pamatuj si, že je ze všech nejvzácnější, nejkřehčí a nejrychleji podléhající zkáze. Pokud ji v některém ohledu ztratíš a nebudeš pokorná ve všem bez výjimky, nebudeš pokorná v ničem. Nezapomínej na svou pozemskou a porušitelnou přirozenost a věz, že Nejvyšší utvořil prozíravě člověka tak, aby mu jeho vlastní existence a vznik stále naznačovaly a s ním stále procvičovaly tuto důležitou lekci a nikdy nedopustily, aby zůstal bez tohoto blahodárného učení. Proto nebyl člověk stvořen z nejušlechtilějšího materiálu a proto zůstala nejušlechtilější část jeho bytosti skryta ve svatyni jeho nitra (Ex 30,24). Tím Pán učí člověka dávat do vzájemného poměrování nekonečnou a věčnou existenci Pána na jedné straně se svou neušlechtilou materiální existencí na druhé straně. Tak bude dávat Bohu, co je Boží, a sobě, co je jeho.

15. Tomuto Božímú záměru jsem věnovala nejhrolivější pozornost, abych se stala vzorem a vodítkem pro všechny smrtelníky. Přeji si, abys mě v tom napodobila a horlivě se snažila získat pokoru, která těší Nejvyššího i mě, která touží po tvém opravdovém vzestupu. Přála bych si, aby tvá dokonalost vyrůstala z hlubokých základů tvého vlastního sebepoznání, protože čím hlouběji budou položeny základy, tím vyšší a vznešenější dokonalosti může dosáhnout budova tvé ctnosti. Tak tvá vůle najde nejintimnější shodu s vůlí Pána, který shlíží z věhlasu svého trůnu na pokorné této země.

KAPITOLA II. PÁN POKRAČUJE DRUHÝ DEN V PŘÍPRAVĚ NEJSVĚTĚJŠÍ MARIE NA VTĚLENÍ SLOVA

16. V první části tohoto životopisu (svazek I., 219) jsem se zmínila o tom, že Mariino nejčistší tělo bylo počato a dokonale formováno během sedmi dnů. Nejvyšší si přál uskutečnit tento zázrak proto, aby tato nejsvětější duše nemusela čekat tak dlouho jako duše obyčejných smrtelníků. Přál si, aby byla stvořena a vdechnuta do těla dříve než obvykle (jak se to také opravdu stalo) s tím, aby se začátek nápravy světa nějak podobal začátku jeho stvoření. K podobné shodě došlo znovu při příchodu Vykupitele v tom, že po zformování nového Adama, Krista, mohl Bůh odpočívat jako ten, kdo napjal všechny síly své všemohoucnosti při svém největším díle, a mohl si užívat nejchutnější den Páně všech svých radostí. A protože tyto zázraky vyžadovaly zásah Matky božského Slova, která Mu měla dát viditelnou podobu a měla spojit dva extrémy, Boha a člověka, bylo vhodné, aby měla vztah k oběma. Její důstojnost byla nižší jen než ta Boží a nadřazená všemu, co není Bůh. K této důstojnosti patřilo také úměrné vědění a chápání jak nejvyšší Boží podstaty, tak i podstaty všech nižších tvorů.
17. V návaznosti na svůj záměr pokračoval nejvyšší Pán v udělování milostí, kterými chtěl před Vtělením během devíti dnů vybavit nejsvětější Marii, jak jsem již vysvětlila. Druhého dne byla ve stejné půlnoční době navštívena panenská Maria stejně, jak bylo popsáno v předešlé kapitole. Božská moc Ji pozvedla stejnou vznešeností a osvěcováním Ji připravovala na vizi Božství. On sám se Jí zjevil znovu nepřímým způsobem stejně jako prvního dne. Bylo Jí ukázáno vše, co bylo vykonáno ve druhém dni stvoření. Byla poučena o tom, jak Bůh rozdělil vody (Gn 1,6), některé nahoru a jiné dolů, aby vytvořil oblohu a nad ní křišťálové rozhraní, známé také jako vodní nebe. Její vhled pronikal velikost, pořádek, stav, pohyby a všechny ostatní vlastnosti a stavy nebes.
18. A v nejmoudřejší Panně nezůstaly tyto vědomosti nečinné ani neplodné, protože v Ní nejjasnější světlo Božství ihned přetévalo, rozněcovalo a vybýzelo Ji k obdivu, chválám a lásce k dobru a Boží moci.

Takto proměněna božskou dokonalostí praktikovala hrdinské činy všech ctností, které dokonale uspokojovaly jeho Boží Majestát. A stejně jako Jí Bůh v předešlém prvním dni dal podíl na své moudrosti, tak Jí v tomto druhém dni dal úměrný podíl na své Boží všemohoucnosti. Dal Jí moc nad chováním nebes, planet a živlů, když jim všem přikázal, aby Ji poslouchaly. Tak byla tato velká Královna vyvýšena ke svrchovanosti nad mořem, zemí, živly a nebeskou sférou i nade všemi tvory, které obsahují.

19. Tato svrchovanost a nejvyšší moc patřila k důstojnosti nejsvětější Marie kromě výše uvedené příčiny také ještě ze dvou dalších důvodů. Prvním důvodem byl fakt, že tato Paní byla Královnou, která byla výsadou vyňata z působnosti obvyklého zákona hříchu a jeho důsledků. Proto nebylo třeba Ji zařazovat do stejné všeobecné třídy bezcitných Adamových synů, proti kterým Všemohoucí tvorstvo vyzbrojil (Mdr 5,18), aby mohlo pomstít své zranění a potrestat jejich šílenství. Pokud by se ve své neposlušnosti neobrátili proti svému Stvořiteli, nebyly by ani živly a jejich působení vůči nim neposlušné, neobtěžovaly by je ani proti nim neobracely krutost a nepřízeň svého účinku. A pokud je tato vzpoura tvorstva trestem za hřích, nemohla se oprávněně vztahovat na nejsvětější Marii, která byla neposkvrněná a bez viny. Nebylo by ani spravedlivé, aby její výsady byly menší než andělů, kteří nebyli zasaženi důsledky hříchu nebo zbaveni moci nad silou živlů. Ačkoli byla nejsvětější Maria tělesné a pozemské podstaty, dokázala se přesto povznést nad všechny hmotné i duchovní bytosti, aby se stala Královnou a Paní všeho tvorstva. V tomto ohledu byla hodna mnohem většího uznání, protože to bylo výjimečné a vzácnější. Královně musí být přiznáno víc než jejím poddaným, Paní víc než jejímu služebnictvu.
20. Druhým důvodem bylo, že sám její nejsvětější Syn měl poslouchat tuto nebeskou Královnu a svou Matku. Protože On byl Stvořitelem živlů a všech věcí, z logiky věci přirozeně vyplývá, že Ji měly poslouchat, když Jí je poddán sám jejich Stvořitel, a že by měly podléhat jejímu velení. Nebyla osoba Krista s ohledem na jeho lidství podřízena své Matce v souladu s ustanovením a přirozeným zákonem? Tato vý-

sada svrchovanosti měla také výrazně zvýšit ctnosti a zásluhy nejsvětější Marie, protože to, co my obvykle děláme pod nátlakem a proti své vůli, Ona dělala svobodně a záslužně. Tato nejmoudřejší Královna nevyužívala svou nadvládu nad živly a tvory neuváženě anebo pro svou úlevu a pohodlí, ale naopak, přikázala stvoření, aby neustávalo ve své činnosti a účincích v míře, která pro Ni byla přirozeně bolestivá a obtěžující, protože se měla v těchto věcech podobat svému nejsvětějšímu Synovi a trpět s Ním. Její láska a pokora Jí nedovolovaly zdržovat a omezovat nevládnost tvorů vůči Ni, protože věděla, jak je utrpení drahocenné a vážené v očích Páně.

21. Pouze v některých případech, kdy věděla, že to není pro její prospěch, ale že to potřebuje její Syn a Stvořitel, omezila tato něžná Matka sílu živlů a jejich účinků, jak uvidíme dále při popisu její cesty do Egypta i při jiných příležitostech, kdy nejvyšší moudře uznala za vhodné, aby tvorstvo uznalo a uctilo svého Stvořitele nebo aby Ho chránilo a sloužilo Mu v některých potřebách (viz 543, 590, 633). Kdo ze smrtelníků by nežasl při povědomí o tomto novém zázraku? Je možné si představit pouhou pozemskou bytost, obdařenou svrchovaností a mocí nad vším tvorstvem, která se považuje za nejnehodnějšího a nejnepatrnějšího ze všech tvorů, jak v tomto pokorném rozpoložení přikazuje zuřivosti větrů a veškeré nemilosrdnosti přírodních živlů, aby se obrátily proti Ni a splnily tak povinnost plnit její příkazy? Tyto živly, plné úcty a zdvořilosti k takové Paní, sice vyhověly jejím přáním, ne však proto, aby pomstily křivdy páchané na svém Stvořiteli, jako je tomu u ostatních Adamových dětí, ale se záměrem respektovat její příkazy.
22. Ve světle této pokory naší nepřemožitelné Královny nemohou smrtelníci zapírat svou nejvyšší nadutou ješitnost a domýšlivost, či spíše troufalost, když si i přes své šílené ukrutnosti, které volají po zuřivé vzpouře živlů i všech škodlivých sil vesmíru, stěžují na jejich přísnost, jako by jejich obtěžování bylo neoprávněné. Odmítáme tuhou zimu i vysilující horko. Všechny bolestivé věci se nám hnusí a s veškerou energií odsuzujeme tyto vykonavatele Boží spravedlnosti. Vyhledáváme své vlastní pohodlí a požitky, jako by měly trvat

věčně a jako by nebylo jasné, že tím na sebe jen svoláváme těžší tresty za své chyby.

- 23.** Obrátme však opět svou pozornost zpět k vědomostem a moci daným nebeské Kněžně i k dalším darům, jimiž byla důstojně připravována na postavení Boží Matky. Můžeme vnímat jejich dokonalost, protože v nich vidíme jistou nekonečnost a neomezenost v podílení se na Božství, které bylo podobné tomu, které později vykazovala nejsvětější Kristova duše. Protože Ona nejen že v Bohu znala všechny tvory, ale chápala je do té míry, že je mohla ovládat, přičemž by byla schopna pochopit ještě mnoho dalších, kdyby existovali. Označuji tyto vědomosti za nekonečné, protože se zdá, že se podílela na vlastnostech nekonečného vědomí, a protože v jednom a tomtéž hnutí myslí, bez nutnosti postupného zkoumání viděla a vnímala počet nebes, jejich šířku a hloubku, řád, pohyby, vlastnosti, materiál, formu i živly se všemi jejich proměnami a neštěstími, které působily, přičemž to vše vnímala ve stejném okamžiku. Až do okamžiku svého souhlasu a naplnění nevýslovného milosrdenství Nejvyššího neznala nejmoudřejší Panna jen bezprostřední účel těchto vědomostí. Během těch dnů pokračovala v nejvroucnějších modlitbách za příchod Mesiáše tak, jak Jí Pán přikázal. A On Jí dal pocítit, že nebude otálet, protože určený čas jeho příchodu již nadešel.

PONAUCENÍ, KTERÉ MI DALA KRÁLOVNA NEBES

- 24.** Má dcero, v tom, co jsi poznala o darech a milostech, které mi byly uděleny při přípravě na důstojnost Boží Matky, si tě přeji upozornit na obdivuhodný řád Boží moudrosti při stvoření člověka. Všimni si, že ho Stvořitel nevytvořil z ničeho proto, aby byl otrokem, ale proto, aby se stal králem a pánem všeho stvoření (Gn 1,26) a aby všeho užíval a ve své svrchovanosti všemu vládl a panoval. Současně však měl člověk v sobě rozpoznat obraz svého Stvořitele a dílo jeho rukou, čímž se měl stát Bohu poddaným a jeho vůle poslušným víc, než je tvorstvo vůči člověku, což vyžaduje spravedlnost i rozum. Aby člověk nezůstal bez znalosti a poznání Stvořitele i prostředků pro vnímání a plnění

jeho vůle, přidal Bůh k jeho přirozenému světlu ještě jiné, větší, pronikavější, jasnější, jistější, svobodnější a dalekosáhlejší světlo, totiž světlo Boží víry, kterým může člověk rozpoznat existenci Boha, jeho dokonalost a současně s tím i jeho dílo. Vybaven tímto věděním a mocí byl člověk ustaven do dobré pozice, poctěn a obohacen, přičemž neměl žádnou omluvu pro to, že se nemůže cele věnovat plnění Boží vůle.

25. Avšak lidská pošetilost ruší tento řád a ničí tuto harmonii, když člověk, stvořený jako pán a král tvorstva, zotročuje sám sebe tím, že se tvorstvu podrobuje a že snižuje svou důstojnost tím, že užívá viditelné věci ne jako moudrý pán, ale jako nehodný otrok. Snižuje se pod nejnižší tvory tím, že ztrácí ze zřetele skutečnost, že je jejich pánem. Všechna tato zvrácenost pramení z toho, že člověk nevyužívá tvory ke službě svému Stvořiteli prostřednictvím dobře uspořádané víry, ale pro svůj požitek z vášně a potěšení smyslů. Odtud také vychází velké opovržení věcmi, které nejsou smyslem příjemné.
26. Ty, má nejdražší, vzhlížej věrně ke svému Stvořiteli a Pánovi a snaž se ve své duši věrně napodobovat obraz jeho božské dokonalosti. Neztrácej vládu a vyvýšenost nad tvory a ať žádný z nich neomezuje tvou svobodu, ale snaž se nad všemi zvítězit, aby se nic nestavělo mezi tebe a tvého Stvořitele. Nepodvoluj se tomu, co je ve spojení s tvory příjemné, protože by to zatemňovalo tvůj rozum a oslabovalo vůli, ale naopak nepříznivým a bolestným důsledkům jejich činnosti. Snášej to s radostnou ochotou, protože totéž jsem dělala při napodobování svého Syna, i když jsem měla moc zamezit jejich obtěžování a byla jsem bez hříchů, které bych měla odčinit.

KAPITOLA III. JAKÉ MILOSTI UDĚLIL NEJVYŠŠÍ PŘESVATÉ MARIÍ TŘETÍHO DNE NOVÉNY PŘED VTĚLENÍM SLOVA

27. Pravice Nejvyššího, která rozrazila dveře svého Božství před nejsvětější Marií, i nadále obohacovala a zdobila svými nekonečnými vlast-

nostmi tuto nejčistší duši a panenské tělo, které si zvolil za svůj stánek, chrám a svaté město svého přebývání. A nebeská Paní, pohlcena tímto nekonečným Božstvím, okřídlená stoupala den za dnem stále dál od pozemských věcí a proměňovala se stále víc v nebeskou bytost, když v Nejvyšším objevovala stále nová tajemství. Protože je Nejvyšší nekonečným předmětem touhy, zbývá vždy mnoho toho, po čem je možné toužit a co je možné poznávat, i když je hlad stále sycen tím, co poskytuje. Ani všechny sbory andělů a všichni lidé nezískali dohromady takové vyvýšení v požehnáních, milostech a svátostech jako tato Kněžna, zejména pokud jde o ty, jež jí patřily jako Matce Stvořitele.

- 28.** Ve třetím dnu příprav, ke kterému jsem nyní dospěla, probíhala příprava Marie obdobně jako v prvním dni, kdy se jí Bůh zjevil v nepřímé vizi. Příliš těžkopádné a nedostatečné jsou naše schopnosti pro pochopení znásobování darů a milostí, kterými Nejvyšší v případě nebeské Marie nikterak nešetřil, a v této chvíli se mi nedostává slov, kterými bych mohla vysvětlit byť i nejmenší část toho, co jsem vnímala. Mohu říci pouze to, že Boží moudrost a moc postupovala způsobem hodným té, která se měla stát Matkou Slova, tak, aby byla zajištěna vzhledem k Božským Osobám, jak dalece to bylo u tvora možné, odpovídající podobnost a úměra. Kdo má alespoň slabou představu o vzdálenosti, která od sebe odděluje tyto dvě krajnosti, nekonečného Boha a omezeného lidského tvora, může mnohem lépe pochopit, co je nutné vykonat pro to, aby byly přivedeny k sobě a byla vytvořena odpovídající úměra.
- 29.** Královna nebe stále víc a více jako zrcadlo odrážela jeho nekonečné vlastnosti a ctnosti. Pod doteky štětce božské Moudrosti a vlivem barev a světla udělovaných shůry z Ní její krása vyzařovala stále dokonalěji. Toho dne byla seznámena s dílem stvoření, které se událo třetího dne. Dozvěděla se, kdy a jak se vody pod oblohou slily na jedno místo (Gn 1,9), jak se ukázala souš, kterou Pán nazval zemí, a vody mořem. Pochopila, jakým způsobem země zplodila čerstvé byliny, všechny rostliny a ovocné stromy s jejich semeny, každý podle svého druhu. Byla poučena o velikosti moře, jeho hloubce a rozdělení, jeho vazbách

na řeky a prameny, které v něm mají svůj původ a které do něho zpět tečou, poznala různé rostliny a byliny, květiny, stromy, kořeny, plody a semena, přičemž vnímala jak vše v celku, tak i jednotlivě slouží člověku. To vše naše Královna chápala a pronikala nejbystřejším vhledem jasněji, zřetelněji a srozumitelněji než Adam nebo Šalomoun. Ve srovnání s Ní by se všichni odborníci v medicíně po celém světě i se všemi svými nejpečlivějšími studiemi a největšími zkušenostmi jevíli jako naprosto neznalí. Nejsvětější Maria věděla o všem, co zůstalo zrakům ukryté, jak se říká v knize Moudrosti (Mdr 7,21), a stejně tak, jako vše poznala bez příměsi klamu, tak to bez závidosti sděluje. Cokoli říká Šalomoun v knize Moudrosti, to vše se u Ní splnilo s jedinečnou dokonalostí.

- 30.** V některých situacích využila tyto znalosti naše Královna při své charitativní činnosti vůči chudým a potřebným, jak to bude později popsáno na různých místech tohoto životopisu (č. 668, 867, 868, 1048; III. 159, 423). To vše dokonale ovládala, jako dobře vycvičený hudebník svůj nástroj. Totéž platilo i o jiných vědách pokaždé, když uznala, že by bylo vhodné nebo nutné je využít ve službách Nejvyššího, protože v nich byla mnohem dokonalejší než kterýkoli ze smrtelníků, který vynikal v umění nebo vědě. Zнала ušlechtilé vlastnosti a účinky kamenů, bylin i rostlin a o Ní platilo to, co Kristus, náš Pán, slíbil apoštolům a prvním křesťanům, že jim doušek jedu neublíží. Tato výsada patřila také Královně jako Panovnici, takže Ji jed ani cokoli jiného nemohlo zranit nebo Ji uškodit bez toho, že by to sama dovolila.
- 31.** Tyto výsady a milosti nejmoudřejší Kněžna a Paní vždy skrývala, a jak jsem již napsala, ani je nikdy nevyužívala ve svůj prospěch, protože si nepřála být zbavena podílu na utrpení, které si zvolil její nejsvětější Syn. Dříve než Ho počala a stala se jeho Matkou, byla božským věděním poučena o schopnosti těla Slova trpět. A když se stala Matkou, viděla a zakoušela tuto pravdu ve svém Synu a Pánovi, proto dávala větší volnost, nebo lépe přísnější příkazy tvorům, aby Ji postihovali, protože viděla výsledky těchto aktivit u svého Stvořitele. Protože si však Nejvyšší nepřál, aby byla jeho vyvolená Nevěsta stále obtěžována tvory, i když si to sama přála, často je omezoval a zbavoval jejich

účinnosti, takže nebeské Kněžně nepřekáželi v příležitostném prožívání radosti z nejvyššího Krále.

- 32.** Během třetího dne získala nejsvětější Maria ve prospěch smrtelníků prostřednictvím vize Božství ještě jinou milost, protože během této vize jí Bůh zvláštním způsobem zjevil touhu jeho božské lásky přijít lidem na pomoc a pozvednout je z jejich soužení. V souladu s poznáním jeho nekonečného milosrdenství a se záměrem, se kterým k němu došlo, Nejvyšší udělil Marii jakési podílnictví na svých vlastnostech, aby se pak, jako Matka a Obhájkyně hříšníků, za ně mohla přimlouvat. Tato účast nejsvětější Marie na Boží lásce a na jeho sklonu pomáhat byla tak nebeská a mocná, že pokud by v té chvíli nebyla posilována Pánovou mocí, nebyla by schopna snést prudkost své touhy pomáhat a zachraňovat lidstvo. Naplněna touto láskou a milosrdenstvím by se byla ochotná pro jeho záchranu, pokud by to bylo nutné nebo možné, vydat na nekonečný čas plamenům, meči nebo nejhorším mukám smrti. Všechnu tu trýzeň, žal, soužení, bolest a slabost by přijala a trpěla, přičemž by to vnímala jako velké potěšení pro spásu hříšníků. Vše, co lidé od počátku světa až do této hodiny vytrpěli a co ještě až do konce světa vytrpí, by bylo maličkovitostí pro lásku této nejmilosrdnější Matky. Ať tedy smrtelníci a hříšníci pochopí, co nejsvětější Marii dluží.
- 33.** Od toho dne můžeme říci, že nebeská Paní začala být Matkou milosrdenství a velké milosti, a to ze dvou příčin. Zaprvé proto, že se od této chvíle snažila se zvláštní a úzkostlivou snahou sdílet bez závisti poklady milostí, které chápala a získala. Proto v jejím srdci vzrostla tak obdivuhodná něha, se kterou byla připravená se sdílet se všemi lidmi, ukrýt je ve svém srdci, aby se tak podíleli na Boží lásce, která v něm hořela. Zadruhé proto, že tato láska nejsvětější Marie toužící po spáse lidí byla jedním z hlavních předpokladů pro početí věčného Slova v jejím panenském lůně. Bylo nejvyšší vhodné, aby měla plnost milosrdenství, laskavosti, zbožnosti a shovívavosti ta, která měla počít a porodit Slovo učiněné člověkem, který se ve svém milosrdenství, milosti a lásce chtěl pokořit až k úrovni naší přirozenosti a přál si narodit se z Ní, aby mohl trpět za lidstvo. Pořekadlo, že jablko nepadne daleko od stromu, vystihuje skutečnost, že děti přebírají vlastnosti svých

rodičů podobně, jako voda přebírá vlastnosti minerálů, mezi kterými protéká. A přestože Kristovo zrození vycházelo z Božství, podílely se na něm v nejvyšší možné míře také vlastnosti Matky. Nebyla by tedy schopná spolupůsobit s Duchem Svatým při tomto početí, při kterém scházela pouze činnost muže, pokud by nebyla obdařena dokonalostí odpovídající dokonalosti Kristova lidství.

- 34.** Nejsvětější Maria vyšla z této vize ve stavu stále rostoucí horlivosti a celý zbytek dne věnovala modlitbám a prosbám, jak Jí Pán přikázal. Srdce jejího Ženicha bylo raněno láskou, takže (popsáno naším způsobem vyjadřování) už toužil po dni a hodině, kdy spočine v náruči a skloní se na srdce své Milé.

PONAUČENÍ, KTERÉ MI DALA NEJSVĚTĚJŠÍ KRÁLOVNA

- 35.** Má nejdražší dcero, nesmírné byly milosti, kterými mě obdařila ruka Nejvyššího ve vizi Božství, kterou mi ráčil udělit během devíti dnů před jeho početím v mém lůně. I když se mi nezjevil přímo a nezastřeně, udělal to vznešeným způsobem a s takovými účinky, které jsou vyhrazeny jeho moudrosti. Při vzpomínce na to, co jsem v této vizi vnímala, jsem vždy dospěla ke správnému chápání postavení, které zaujímá Bůh vůči člověku a člověk vůči Bohu. Mé srdce bylo rozněcováno láskou a drásáno žalem, protože jsem si uvědomovala nesmírnost jeho lásky ke smrtelníkům a jejich nejvyšš nevděčnou zapomnětlivost na jeho nepochopitelné dobrodiní. Mnohokrát bych při pomýšlení na tyto krajnosti zemřela, pokud by mě Bůh neutěšil a neuchoval. Tato oběť jeho služebnice se jeho Velebnosti velice líbila a přijímal ji s větším uspokojením než všechny zápalné oběti Starého zákona, protože shlédl na mou pokoru, kterou byl velice potěšen. Pokaždé, když jsem praktikovala toto cvičení, projevoval vždy větší milosrdenství mně i mému lidu.
- 36.** Tato svatá tajemství ti vyjevují, má nejdražší, proto, abych tě povzbudila k následování mého příkladu, jak dalece to dovolí tvé slabé síly podporované Boží milostí. Shlížej na skutky, se kterými ses seznámila, jako na vzor příklad, který má být pečlivě následován. Často roz-

jímej a uvažuj znovu a znovu ve světle milosti a rozumu o tom, jak věrně by smrtelníci měli spolupůsobit s touto nesmírnou Boží milostí a jeho dychtivostí jim pomáhat. Současně porovnávej bezcitnou zatvrzelost Adamových dětí. Přeji si, aby se tvé srdce obměkčilo v milující vděčnosti k Pánu a rozplývalo se lítostí nad nešťastným jednáním lidí. Ujišťuji tě, má dcero, že v den posledního soudu bude tato lidská, nejvyšší nevděčná zapomnětlivost na tuto pravdu příčinou největšího hněvu spravedlivého Soudce, přičemž zahanbení lidí pro tento hněv bude tak velké, že by se v tom dni raději sami z vlastní vůle vrhli do propasti bolesti, pokud by od nich služebníci Boží spravedlnosti tuto splátku sami nevymáhali.

37. Aby ses vyhnula tak ohavné chybě a předešla tak hroznému trestu, obnovuj v sobě vzpomínku na požehnání, která jsi obdržela z jeho laskavých a dobrotivých rukou, a pamatuj, že tě Bůh přednostně významenal před dušemi mnoha pokolení. Nedopouštěj se chyby a nedomnívej se, že ti Bůh udělil tyto velké milosti a zvláštní dary jen pro tvou potřebu. Byly ti svěřeny také kvůli tvým bratrům a sestřím, protože se Boží milosrdenství vztahuje na všechny lidi. Proto díky, které Pánovi dlužíš, musíš nejprve vzdávat za sebe a pak za své bližní. Protože jsi chudá, obětuj Bohu život a zásluhy mého nejsvětějšího Syna a s nimi také vše, co jsem vytrpěla v síle své lásky. Tak se staneš Bohu milou a přineseš mu nějakou náhradu za nevděk smrtelníků. Ve všech těchto věcech se opakovaně a mnohokrát cvič, a vzpomínej při tom na to, na co jsem myslela a co jsem cítila při obdobných činech a cvičeních.

KAPITOLA IV. NEJVYŠŠÍ POKRAČUJE ČTVRTÉHO DNE V UDĚLOVÁNÍ MILOSTÍ NEJSVĚTĚJŠÍ MARIÍ

38. Nejvyšší stále pokračoval v udělování milostí a nejvyšší vznešených tajemství naší Královně a Paní, aby Ji připravil na blížící se důstoj-

nost mateřství. Čtvrtého dne začala příprava ve stejnou hodinu jako v předešlých dnech tím, že byla naše Královna opět povznesena do abstraktní vize Božství. Avšak tato vize byla doprovázena novými účinky vznešených osvícení v této nejčistší duši. Boží moc a moudrost nezná meze nebo hranice, jeho působnost omezuje pouze naše vůle nebo omezenost naší stvořené přirozenosti. Ale vůle nejsvětější Marie Boží moc nikterak neomezovala, protože všechny její skutky byly konány s plností svatosti a v plném souladu s potěšením Pána, čímž Ho přitahovala, a jak On sám řekl, zraňovala jeho srdce láskou (Pís 4,9). Moc Boží ruky byla omezena pouze skutečností, že nejsvětější Maria byla pouhým tvorem, avšak v rámci těchto mezí mohla působit bez toho, aby byla nějak svazována nebo omezována, a bez nutnosti odměřování dávek vod moudrosti z křišťálově čistých zdrojů Božství.

- 39.** Nejvyšší Jí v této vizi formou nejneobvyklejších osvícení zjevil nový Zákon milosti, který má Vykupitel světa založit, svátosti, které bude v sobě obsahovat, účel, pro který tyto svátosti ve své nové Církvi evangelia ustanoví, dary a požehnání připravené pro lidi, a jeho touhu, aby byli všichni zachráněni a čerpali z ovoce Vykoupení. Moudrost, kterou nejsvětější Maria čerpala z těchto vizí, ve kterých Ji vyučoval nejvyšší Učitel a Vůdce moudrých (Mdr 7,15), byla tak velká, že pokud by ji měl člověk nebo anděl nějakým způsobem popsat, muselo by být o vědomostech naší Paní sepsáno víc knih, než kolik jich bylo v tomto světě sepsáno o veškerém umění, vědě a všech lidských vynálezech. A není divu, že její vědomosti byly obsáhlejší než všech ostatních lidí, vždyť do srdce a mysli naší Kněžny byl vlit a přečerpán oceán Božství, který hříchy a zlý stav tvorů spoutaly, potlačily a omezily. Bylo to vědění skryté ve svém zřídle až do vhodného okamžiku, kterým byla hodina, ve které byla vyvolena za Matku Otcova Jednorozeného.
- 40.** Spolu se sladkostí této božské vědy cítila naše Královna také pronikavou bolest, kterou v Ní právě toto vědění stále obnovovalo. Vnímala v Nejvyšším nevýslovné poklady milostí a požehnání, které připravil pro smrtelníky, i váhu Boží náklonnosti, se kterou Pán toužil po tom, aby Ho všichni lidé mohli věčně požívat. Současně však viděla a vní-

mala sklony světa ke zlu i to, jak smrtelníci slepě omezují přítok těchto pokladů a připravují se o účast na Božství. Z toho se zrodil nový druh mučednictví plného žalu ze ztracení lidí a touhy po nápravě této žalostné ztráty. To způsobilo, že obětovala nejvznešenější modlitby, žádosti, oběti, pokořování se a hrdinské činy lásky k Bohu i lidem za to, aby v budoucnu nebyl nikdo, pokud by to bylo možné, ztracen, aby všichni poznali svého Stvořitele a Vykupitele, vyznávali Ho, klaněli se Mu a milovali Ho. To vše se odehrálo právě v této vizi, ale protože obsah těchto žádostí se podobal těm, které jsem již popsala, nebudu se o nich zde široce rozepisovat.

41. V souvislosti s tím Jí Pán ukázal také veškeré dílo stvoření čtvrtého dne (Gn 1,14–17). Nebeská Kněžna Maria pochopila, jak a kdy byly vytvořeny nebeské svítlny oddělující den a noc, které slouží k určování období, dní a roků, a jak proto byla stvořena velká nebeská svítlna, Slunce, vládkyně dne, spolu s Měsícem, menší svítlnou, vládkyní noci. Obdobným způsobem byly vytvořeny hvězdy osmého nebe, aby svým třpytem obveselovaly noc a vládly různým vlivům dne i noci. Pochopila materiální podstatu těchto svítících těles, jejich tvar, velikost, vlastnosti, různost jejich pohybů, stejnost jakož i nerovnost planet. Zнала počet hvězd i vliv, který mají na zemi na živé i neživé tvory, jakož i účinky a změny způsobené jejich vlivem.
42. To není v rozporu s tím, co řekl prorok (Ž 147,4), že Bůh zná počet hvězd a nazývá je jejich jmény, protože tím David nikterak neupírá jeho Majestátu svobodu udělovat tvorům zvláštní výsady, které sám má od přirozenosti. Je zřejmé, že toto vědění je sdílitelné, a protože přispívalo k Mariině dokonalosti, nemělo by Jí být upíráno. Cožpak Jí neudělal větší dary a neučinil Ji Královnou hvězd a všeho tvorstva? Toto vědění bylo jen jakýmsi důsledkem její nadvlády a svrchovanosti nad silami, vlivy a pohyby všech nebeských těles, kterým bylo přikázáno, aby Ji poslouchaly jako svou Královnu a Paní.
43. V důsledku tohoto příkazu, který Pán dal nebeským tělesům a v souladu s vládou, kterou nejsvětější Maria nad nimi získala, měla takovou moc, že kdyby přikázala hvězdám, aby opustily svá místa na nebi, okamžitě by spěchaly na místa, jež by jim určila. Totéž platí pro Slun-

ce a planety, které by zastavily svůj běh a přerušily svou činnost, aby vykonaly Mariin příkaz. Jak jsem již uvedla výše (č. 21), její Výsost někdy tuto moc využila. Jak později uvidíme, došlo k tomu několikrát v Egyptě, kde jsou sluneční paprsky mimořádně silné. Tam přikázala slunci, aby zmírnilo svou horkost a neobtěžovalo nebo nevysilovalo Boží Dítě, svého Pána. Slunce Ji poslechlo, takže působilo obtíže a utrpení Jí, protože si to přála, ale respektovalo něžný věk Slunce spravedlnosti, které držela ve své náruči. Totéž se stalo i s jinými hvězdami a při několika příležitostech zadržela slunce v jeho běhu, jak sdělím později.

- 44.** Mnoho dalších skrytých svátostí, které Nejvyšší vyjevil v této vizi naší velké Královně, a vše, co jsem dosud řekla nebo ještě řeknu, mě zanechává nespokojenou a se srdcem jakoby roztrhaným na kusy, protože vidím, že mohu popsat jen málo z toho, co chápu, přičemž poměrně méně chápu to, co se opravdu dělo s naší nebeskou Paní. Mnohá Jí týkající se tajemství zůstanou skryta až do posledního dne, kdy je její nejsvětější Syn vyhlásí, protože nyní nejsme schopni je přijmout. Nejsvětější Maria vyšla z této vize ještě více roznícená a naplněná Božstvím, plně proměněná poznáním Božích vlastností a dokonalosti, přičemž její pokrok ve ctnostech držel krok s postupem Božích dobrodiní. Znásobovala své prosby, vroucí vzdechy i záslužné skutky, aby uspíšila vtělení Slova a naši spásu.

POUČENÍ, KTERÉ MI UDĚLILA NEBESKÁ KRÁLOVNA

- 45.** Má nejdražší dcero, přeji si, aby ses pilně věnovala meditaci a přemýšlení o tom, co jsi pochopila o mých skutcích a utrpeních z doby, kdy mi Nejvyšší dal tak hluboký vhled do své dobrotivosti, která Ho nekonečnou silou pudí obohacovat lidi, a z doby, kdy mi ukázal chybějící spolupůsobení a temný nevděk smrtelníků. Když jsem obrátila svou pozornost od nejtědřejší blahosklonnosti Nejvyššího k vnímání a chápání pošetilé zatvrzelosti srdcí hříšníků, zasáhl mou duši šíp smrtelné úzkosti, který v ní zůstal po celý život. Přeji si sdělit ti ještě jiné tajemství. Nejvyšší se snažil mnohokrát léčit utrpení a zděšení mého srdce v tomto žalu tím, že mě těšil slovy: „Přijmi ty, má Nevěs-

to, dary, kterými slepý a neznalý svět ve své ubohosti pohrdá a které není schopen přijímat a chápat.“ Spolu s těmito slovy Nejvyšší obvykle uvolnil proudy své Boží štědrosti, které obšťastňovaly mou duši víc, než mohou lidské schopnosti pochopit nebo jazyk vyložit.

46. Přeji si proto, aby ses ty, má přítelkyně, stala nyní mou společnicí v zármutku, kterým jsem trpěla a kterého si pozemšťané tak málo všimají. Abys mě mohla napodobit v něm i v účincích tohoto nejvyššího spravedlivého žalu, musíš popřít sama sebe, úplně na sebe zapomenout a kvůli špatnému chování smrtelníků korunovat své srdce trny žalu. Plač nad těmi, kteří se smějí svému věčnému ztracení, protože tento pláč je nejvyšší příhodnou činností pravých nevěst mého nejsvětějšího Syna. Ať tyto nevěsty hledají svou útěchu jen v slzách nad svými hříchy a nad nevědomým světem. Tak připrav své srdce, aby tě Pán mohl učinit podílnicí na svých pokladech, ne proto, abys zbohatla, ale proto, aby jeho Majestát mohl ukojit svou nejštědřejší lásku k tobě, i aby duše mohly najít ospravedlnění. Napodobuj mě ve všem, co tě učím, protože víš, že chci jen tvé dobro.

KAPITOLA V. NEJVYŠŠÍ PÁTÉHO DNE ZJEVIL NEJSVĚTĚJŠÍ MARIÍ NOVÁ TAJEMSTVÍ A SVATÁ DÍLA SPOLU S TÍM, CO SE UDÁLO PÁTÉHO DNE STVOŘENÍ, A ONA POKRAČUJE V PROSBÁCH O VTĚLENÍ SLOVA

47. Nadešel pátý den novény, kterou slavila Nejsvětější Trojice v chrámu nejsvětější Marie proto, aby v ní mohlo věčné Slovo přijmout lidskou podobu. Stejně jako v předešlých dnech byla Maria povznesena do abstraktní vize Božství, a jak závoj skrývající tajemství a nekonečnou Boží moudrost víc a víc padal, tak během tohoto dne přesvatá Maria odkrývala nová tajemství. Protože příprava a osvěcování vydávaly stále silnější paprsky světla a božských milostí, které probleskovaly do její nejsvětější duše a vyprazdňovaly poklady nekonečnosti do jejích schopností, byla nebeská Paní stále více přizpůsobována

a proměňována do podoby svého Boha, aby byla hodna stát se jeho Matkou.

- 48.** V této vizi projevoval Nejvyšší nebeské Královně nevýslovné důkazy lásky, mluvil k Ní a ukázal Jí další tajemství se slovy: „Má Nevěsto a Holubičko, ve skrytu mého lůna jsi vnímala nesmírnou štědrost, ke které mě nutí má láska k lidskému pokolení, i poklady, které jsou ve skrytu připraveny pro jeho štěstí. Tato láska ve mně je tak silná, že si přeji dát jim svého Jednorozeného, aby je poučil a spasil. Viděla jsi také něco z malých výtěžků jejich otupělé netečnosti, nevděku a pohrdání, se kterým shlížejí na mou shovívavost a lásku. Přestože jsem Ti ukázal část jejich zloby, přeji si, má přítelkyně, abys znovu ve mně poznala, jak malý je počet těch, kteří mě mají poznat a milovat jako moji vyvolení, a jak velký a rostoucí je počet nevděčných a zavržených. Nesčetné hříchy a ohavnosti těchto nečistých a poskvrněných lidí, které jsem ve svém nekonečném poznání předzvěděl, omezují mé štědré milosrdenství a uzamkly pokladnici mého Božství, takže činí svět zcela nehodným přijímání mých darů.“
- 49.** Těmito slovy Nejvyššího byla Kněžna Maria zasvěcena do velkého tajemství týkajícího se předurčených a zavržených a také překážek, kterými hříšné lidstvo zdržovalo příchod Božího Slova na svět. Po tom, co Jí byla ve vizi představena Stvořitelova nekonečná štědrost a spravedlnost i nezměrná nepravost a zloba lidí, nejmoudřejší Paní, roznícena žářem božské lásky, oslovila jeho Vznešenost slovy:
- 50.** „Můj Pane a nekonečný Bože moudrosti a nepochopitelné svatosti, jaké je to tajemství, které jsi mi zjevil? Lidských zločinů je bez míry, takže je může pochopit jen tvá moudrost. Mohou však všechny tyto zločiny a snad ještě mnoho jiných uhasit tvou velkomyslnou lásku, anebo ji překonat? Ne, můj Pane a Vládce, to se nesmí stát; zloba lidská nesmí překážet tvému milosrdenství. Jsem sice nejneužitečnější z celého lidského pokolení, přesto Ti jeho jménem připomínám tvou věrnost. Neomylnou pravdou je, že spíše nebe a země pominou, než by tvé slovo selhalo, ale pravdou je také to, že jsi mnohokrát dal své slovo skrze svaté proroky, přičemž jsi jim slovy svých úst slíbil Vykupitele a naši spásu. Jak tedy, můj Bože, by mohly zůstat tyto sliby ne-

naplněné, aniž by to nebylo v rozporu s tvou nekonečnou moudrostí, nebo jak by mohl být člověk klamán, aniž by to nebylo v rozporu s tvou dobrotou? Nemám nic, co bych Ti mohla za stranu smrtelníků nabídnout a čím bych Tě mohla přimět splnit tvůj slib, ani žádný tvor Tě nemůže přinutit, abys splnil svá zaslíbení a zajistil jim věčnou blaženost skrze vtělené Slovo, přičemž, pokud by bylo možné si toto požehnání zasloužit, by tím nebyla oslavena tvá nekonečná a štedrá shovívavost. Pouze Ty sám si můžeš tuto povinnost uložit, protože jen v Bohu samotném je možné najít dostatečný důvod pro to, aby se stal člověkem. Jen v Tobě samotném byl důvod a motiv pro naše stvoření, a proto také jedině v Tobě samém je důvod pro naše vykoupení po našem pádu. Nehledej, můj Bože a nejvyšší Králi, zásluhy, ani žádný silnější podnět, než je tvé milosrdenství a oslava tvého svatého jména.“

51. „Je pravda, má Nevěsto,“ odpověděl Nejvyšší, „že kvůli své dobrotě jsem se zavázal slibem, že přijmu přirozenost lidí a budu mezi nimi přebývat, aniž by si někdo z nich mohl takový slib zasloužit, ale nevděčné chování lidí, tak odporné mým očím a mé spravedlnosti, nezaslouhuje, abych tento slib naplnil. Neboť přesto, že hledám jen jejich věčné štěstí, splácují lidé mou lásku pouze zatvrzelostí, se kterou budou jistě pohrdat a mrhat poklady mých milostí a požehnání. Místo ovoce urodí trní, dobrodiní splatí úděsnými urážkami, mé nespoutané a štedré milosrdenství podlým nevděkem, přičemž koncem všeho tohoto zla bude ztráta vize Boha v jejich věčné trýzni. Všimni si, má Přítelkyně, těchto pravd zaznamenaných v tajemství mé moudrosti, a oceň tato velká tajemství, protože Tobě je mé srdce otevřené, takže můžeš vidět spravedlnost mého jednání.“
52. Není možné popsát skrytá tajemství, která nejsvětější Maria v Pánovi vnímala, protože v Něm viděla všechny tvory minulé, přítomné i budoucí doby, jejich místo ve stvoření, jejich dobré a špatné skutky i konec každého z nich. Pokud by nebyla posilována, nemohla by přežít účinky a pocity, které v Ní způsobovalo poznání a vhled do těchto skrytých svátostí a tajemství. Ale jeho Velebnost těmito novými zázraky a milostmi sledovala tak vysoký cíl, takže ničím nešetřil a byl nejvyšš štedrý ke své Milé, kterou si zvolil za svou Matku. A proto-

že naše Královna odvozovala toto učení ze samého Boha, podílela se také na žáru jeho věčné lásky, která Ji roznítila láskou k Bohu i bližnímu. Proto pokračující ve svých přímluvách řekla:

- 53.** „Pane a věčný Bože, neviditelný a nesmrtelný, vyznávám tvou spravedlnost a velebím tvé skutky, klaním se tvé nekonečné podstatě a mám v úctě tvé soudy. Mé srdce se rozplývá nejněžnější láskou, když vnímám tvou nekonečnou štědrost k lidem a jejich temný nevděk a hrubost vůči Tobě. Ty, ó můj Bože, usiluješ o to, aby všichni dosáhli věčného života, ale je jen málo těch, kteří jsou Ti vděční za toto neocenitelné dobrodiní, a mnoho těch, kteří zahynou kvůli své zlomyslnosti. Pokud kvůli tomu, ó můj věčný Bože, upustíš od svého záměru, jsme my smrtelníci ztraceni. Ale Ty, který ve své Boží vševědoucnosti vnímáš i budoucí hříchy a zlobu lidí, které Tě tak velice urážejí, vidíš také svého Jednorozeného učiněného člověkem i jeho budoucí skutky, které mají ve tvých očích nekonečnou cenu a hodnotu, a ty nade vše vyváží všechnu zlobu a hříchy. Dej, ať skrze tohoto Bohočlověka je přemožena tvá spravedlnost a kvůli Němu samotnému nám Ho dej nyní! A pro zvýšení naléhavosti mé prosby se ještě jednou ve jménu lidského pokolení spojuji s duchem tohoto Slova, stvořeného ve tvé mysli, modlím se za jeho skutečný příchod a za věčný život pro lidstvo prostřednictvím jeho rukou.“
- 54.** Při této modlitbě nejčistší Marie si věčný Otec (popsáno naším způsobem vyjadřování) představil svého Jednorozeného, jak je zrozen panenským lůnem této velké Královny, a byl pohnut její pokornou a láskyplnou prosbou. Jeho zdánlivé váhání bylo pouze záměrem jeho něžné lásky, aby se mohl déle kochat hlasem své Milované, který byl sladkostí jejich rtů přeměňován v nejsladší med (Pís 4,11) a jehož zvuk byl jako rajske ovoce (Pís 4,13). Proto, aby mohl prodloužit tento láskyplný spor, Jí Pán odpověděl: „Má nejmilejší Nevěsto a vyvolená Holubičko, požaduješ ode mne velké věci, ale je jen málo toho, čím jsem lidem povinován. Jak tedy může být tak pozoruhodná milost udělena těmto nehodným? Nech mě, má Přítelkyně, s nimi naložit podle jejich zlých zásluh.“ Naše mocná a laskavá Přímluvkyně odpověděla: „Ne, můj Pane, neupustím od své naléhavé žádosti. Pokud

žádám mnoho, žádám to od Tebe, který jsi bohatý v milosrdenství, mocný skutky a věrný ve slovech. Můj praotec David o Tobě a věčném Slovu řekl: „Jahve přísahal, neodvolá to: Ty jsi knězem na věky podle řádu Melchizedechova.‘ Nechť tedy přijde Kněz, který se má současně stát obětí za naši záchranu. Nechť přijde, protože nemůžeš litovat svého slibu, vždyť Ty neslibuješ neuváženě. Přioděj mě silou tohoto Bohočlověka, který mi nedovolí ustát v mé naléhavé žádosti, dokud mi neudělíš své požehnání, jako mému praotci Jakobovi (Gn 32,29).“

55. V tomto zápasu (jako se kdysi stalo při zápase s Jákobem) byla naše Paní a Královna tázána na své jméno, a Ona odpověděla: „Jsem Adamova dcera, vytvořená tvýma rukama z bezvýznamného prachu.“ A Nejvyšší odpověděl: „Od nynějška budeš nazývána vyvolenou Matkou Jednorozeného.“ Avšak poslední část toho jména slyšeli jen nebeští dvoráné, přičemž Jí zůstala prozatím skrytá až do vhodného času. Ona slyšela jen slovo „vyvolenou“. V tomto prodlouženém sporu lásky řízením božské moudrosti a se záměrem roznícení srdce této Vyvolené celá Nejsvětější Trojice dala Marii, naší nejčistší Královně, výslovný slib, že nyní bude na svět posláno věčné Slovo, které se stane člověkem. Naplněna nevýslovnou radostí a jásotem nad tímto fiat (staň se), požádala Nejvyššího o požehnání, které také obdržela. Tak tato silná Žena vyšla ze zápasu s Bohem vítězněji než Jákob, protože Ona vyšla bohatší, silnější a s velkou kořistí, přičemž tím, kdo byl raněn a oslaben (chápáno podle našeho způsobu vyjadřování), byl sám Bůh, protože On byl přitažen láskou této Paní, aby se v posvátné snubní komůrce jejího lůna přioděl slabostí naší přirozenosti, která je schopna trpět. Zastřel a omezil sílu svého Božství, aby na sobě vymohl souhlas, a nechal se přemoci, aby nám svou smrtí dal život. Ať smrtelníci vidí a uznávají, že nejsvětější Maria, hned po svém nejsvětějším Synovi, je příčinou jejich spásy.

56. V této vizi bylo velké Královně zjeveno také dílo pátého dne stvoření i způsob, kterým k tomu došlo. Viděla, jak mocí Božího příkazu byli ve vodách pod oblohou zplozeni a stvoření nedokonalí plazi, kteří se plazí po zemi, okřídlená zvířata, která létají ve vzduchu, a ryby, které plují ve vodě. U všech těchto tvorů znala jejich původ, podstatu, tvar

a stavbu těla podle jejich druhů. Poznala všechny druhy zvířat žijících na polích a v lesích, jejich vlastnosti, zvláštnosti, účel a místo v přírodě. Poznala ptačtvo nebe (které nazýváme atmosférou), různost forem každého druhu, jejich okrasu, peří a lehkost. Poznala nescísné množství ryb v mořích a řekách, rozdíly mezi velrybami, rozličnost jejich forem, jejich stavbu těla a vlastnosti, jejich skrýše a potravu, které jim poskytovalo moře, jejich účel a záměr, se kterým byly stvořeny. A jeho Majestát dal zvláštní příkaz všem těmto tvorům, aby uznávaly a poslouchaly nejsvětější Marii, které světil moc jim všem vládnout, čehož při mnoha příležitostech využila, jak popíšei později (č. 185, 431, 636). Tím toho dne skončilo její vytržení, přičemž zbytek dne strávila přednášením proseb a konáním cvičení, která Jí Nejvyšší doporučil.

PONAUČENÍ, KTERÉ MI DALA NEBESKÁ PANÍ

57. Má dcero, plnější poznání podivuhodných skutků ruky Všemohoucího, které mi ukázal ve vizích, když mě povyšoval k důstojnosti Matky, je vyhrazeno pro předurčené až pro dobu jejich příchodu do nebeského Jeruzaléma. Tam je pochopí a uvidí v samotném Pánovi a pocítí zvláštní potěšení a úžas, které prožili andělé, když jim Nejvyšší pro svou větší slávu a chválu tyto věci zjevil. A protože jeho Velebnost k tobě projevila tak láskyplnou velkorysost, že tě upřednostnila před všemi lidskými pokoleními, když ti dala tak velké poznání a světlo týkající se těchto skrytých svátostí, přeji si, má přítelkyně, abys vynikala nad všechny tvory ve chvále a velebení jeho svatého jména za všechny skutky jeho mocné ruky, které mi učinil.
58. Současně se musíš ze všech sil snažit mě napodobit ve všech skutcích, které jsem s pomocí těchto velkých a podivuhodných požehnání konala. Modli se a pros za věčnou spásu svých bližních a za to, aby mohlo být jméno mého Syna velebno a známo všem a po celém světě. Musíš si vytvořit návyk na takový druh modlitby stálým odhodláním, založeným na živé víře a neochvějně důvěře, a tím, že nebudeš nikdy ze zřetele ztrácet svou bídu v nejhlubší pokoře a sebeponižová-

ní. Takto připravena musíš s pomocí Boží lásky bojovat za dobro svého lidu, s pevným přesvědčením, že nejslavnějších vítězství Boží lásky můžeme dobýt zejména při svém jednání s pokornými, kteří upřímně milují Boha. Povznes se nad sebe a vzdávej Bohu díky za zvláštní milosti, které byly uděleny tobě, i za ty, které udělil lidskému pokolení. Proměněna touto božskou láskou vysloužíš jiné dary pro sebe i pro své bližní, a kdykoli shleďáš sebe v jeho božské přítomnosti, požádej Ho o jeho požehnání.

KAPITOLA VI. NEJVYŠŠÍ UKÁZAL MARIÍ, NAŠÍ PANÍ, DALŠÍ TAJEMSTVÍ A DÍLA ŠESTÉHO DNE STVOŘENÍ

59. Zatímco Nejvyšší pokračoval v bezprostřední přípravě naší nebeské Kněžny na přijetí věčného Slova v jejím panenském lůně, Ona setrvala bez přestání ve svých vroucích vzdeších a modlitbách za uspišení jeho příchodu na svět. Když nastala noc šestého dne z těch dní, které jsem začala popisovat, byla nejsvětější Maria, po povznesení důkladným osvětlením, opět oslovena a pozvána k nazírání Božství v abstraktní vizi. I když k tomu došlo stejně jako jindy, byla tato vize provázena většími nebeskými účinky a hlubším vhledem do vlastností Nejvyššího. V tomto vytržení setrvala devět hodin a vyšla z něj ve třetí hodině. Přestože tato vysoká vize Boží podstaty v této hodině ustala, požívala nejsvětější Maria jiný druh vize a modliteb. Ten byl sice nižší než druh první vize, ale sám o sobě byl nejvyšší vznešený a úžasnější než druhy vizí, které prožívali někteří světcí a spravedliví. Dosud popsané dary a milosti se během posledních dnů před vtělením stávaly víc a více božskými bez toho, aby to bránilo aktivnímu plnění povinností spojených s jejím manželským stavem, proto si zde Marta neměla právo stěžovat na to, že ji Marie opustila v její službě (Lk 10,40).

- 60.** Jakmile v této vizi spatřila Boha, byla jí ihned představena díla šestého dne stvoření světa. Stala se svědkem, jako by byla přítomna tomu, jak z rozkazu Pána země vydala živé bytosti podle jejich druhů, jak popisuje Mojžíš (Gn 1,24). Písmo svaté zde odkazuje na suchozemská zvířata, která jsou životem i svou činností dokonalejší než ryby a ptáci, a jsou nazvána jménem označujícím důležitější část jejich přirozenosti. Viděla a poznávala všechny třídy a druhy zvířat, která byla šestého dne stvořena, i to, jak se jmenují, některá domácí zvířata, která slouží a pomáhají člověku, jiná divoká a dravá zvířata, další plazy, kteří se nezvedají nebo jen velmi málo od země. Poznala a pochopila vlastnosti všech zvířat, jejich zuřivost, sílu, účel, ke kterému slouží, a všechny jejich význačné vlastnosti a jejich jedinečnost. Nad tím vším jí byla svěřena vláda a všem bylo přikázáno, aby jí poslouchali. Mohla by bez odporu šlapat po brejlovcích a bazilišcích, protože by pokorně snášeli její patu. Mnohokrát některé z těchto zvířat prokázalo podřízenost jejím příkazům, jako při narození jejího nejsvětějšího Syna, kdy se z příkazu jeho nejsvětější Matky vůl a osel sklonili, aby svým dechem zahřívali Boží Dítě.
- 61.** V této plnosti poznání a vědění naše nebeská Královna dokonale pochopila skryté Boží cesty při tvorbě veškerého tvorstva sloužícího člověku, i to, jak mnoho je za to člověk zavázán svému Stvořiteli. Bylo tedy nejdříve vhodné, aby byla obdařena tímto poznáním a věděním, aby díky nim mohla vzdávat náležitě díky za tato požehnání. Ani lidé, ani andělé tak nečinili, když nebyli v tomto ohledu schopni náležitě plnit tuto povinnost. Veškerou tuto prázdnotu vyplnila Královna všech a splatila dluh vděčnosti, který jsme my nemohli nebo nechtěli splácet. Skrze Ni byla Boží Spravedlnost plně uspokojena s ohledem na její postavení prostředníka mezi Ní a tvory. Pro svou nevinnost a vděčnost se stala jeho Velebností milejší než všichni ostatní tvorové. Tak byl připravován tajemný příchod Boha na svět, protože poslední překážka byla odstraněna posvěcením Tě, která se měla stát jeho Matkou.
- 62.** Po tom, co se stala svědkem stvoření nerozumných tvorů, bylo sděleno, jak Nejsvětější Trojice, aby doplnila a zdokonalila svět, řekla: „Učiňme člověka ke svému obrazu, aby se nám podobal,“ (Gn 1,26)

a jak byl účinností tohoto Božího prohlášení utvořen ze země člověk, jako první z rodičů všech ostatních lidí. Přesvatá Panna získala hluboký vhled do harmonické kompozice lidského těla a duše, do jejich schopností, do procesu stvoření a vdechnutí duše do těla a jejího důvěrného spojení s tělem. Obdržela hluboké povědomí o stavbě lidského těla a všech jeho částí. Získala informace o počtu kostí, žil, tepen, nervů a vazů, o součinnosti nálad, které tvoří příslušný temperament, o schopnostech zažívání, o růstu a pohybu. Pochopila, jak dochází k poruchám a změnám této harmonie, které způsobují nemoci, a jak mohou být léčeny. Toto vše nejmoudřejší Panna pochopila bez nejmenší chyby, lépe než všichni mudrci světa a lépe než andělé.

63. Pán Jí také vyjevil šťastný stav původní spravedlnosti, do něhož zasadil první rodiče Adama a Evu. Vnímala jejich stav, krásu, dokonalost jejich nevinnosti a milosti i krátkost doby, po kterou v tomto stavu setrvali. Vnímala také, jak byli pokoušeni a přemoženi chytrostí hada (Gn 3,5), jaké byly důsledky jejich hříchu a jak velká byla zuřivost a nenávisť démona vůči lidskému pokolení. Při vizi všech těchto věcí praktikovala naše Královna velké a hrdinské činy ctností, které jsou Bohu velmi milé. Pochopila, že i Ona je dcerou těchto prvních rodičů a že pochází z přirozenosti tak nevděčné ke svému Stvořiteli. Při uvědomění si této skutečnosti se v Boží přítomnosti pokořovala tak, že Boží srdce ranila a pohnula je, aby Ji vyvýšil nad veškeré tvorstvo. Vzala na sebe úkol oplakávat první hřích i všechny, které z něho vyvstaly tak, jako by se jich dopustila Ona sama. Proto už tehdy mohl být první hřích nazván šťastnou vinou, která vyvolala slzy tak vzácné očím Páně a zajistila nám takové záruky a závazky našeho vykoupení.
64. Při vzdávání vroucích díky Stvořiteli za jeho velkolepé dílo stvoření člověka uvažovala hluboce o jeho neposlušnosti, o svodu a oklamání Evy, přičemž se v duchu rozhodla, že získá trvalou poslušnost, kterou tito první rodiče odepřeli svému Stvořiteli. Tato její poddanost byla očím Božího majestátu tak příjemná, že v přítomnosti nebeských dvořanů nařídil okamžité splnění a provedení toho, co bylo předobrazeno v příběhu krále Asuera, který zapudil královnu Vašti. Tu zba-

vil královské důstojnosti pro její neposlušnost, zatímco na její místo povýšil pokornou a laskavou Ester. (Est 2,17)

- 65.** Tato událost se těmito tajemstvími obdivuhodně podobá, protože vznešený a pravý Král, aby ukázal velikost své moci a poklady svého Božství, připravil velkou hostinu své tvořivosti. Po tom, co vystrojil bohatou hostinu pro všechny tvory, pozval hosty, to jest lidské pokolení, stvořením jeho prvních rodičů. Vašti, naše matka Eva, neuposlechla tím, že se nepodrobila Božímu příkazu, a nyní, uprostřed nádherného provolávání slávy a plesání andělů, pravý Asuerus nařídil, aby byla nejpokornější Ester toho dne povýšena na svrchovanou Panovníci nad vším tvorstvem. Touto Ester nebyl nikdo jiný než nejsvětější Maria, plná milosti a krásy, která byla vybrána ze všech lidských dcer jako jejich Obnovitelka a Matka jejich Krista.
- 66.** V plnosti tohoto tajemství Nejvyšší vlil do srdce naší Královny nové opovržení vůči démonovi, takové, jaké cítila Ester vůči Amanovi (Est 7,6), a tak došlo k tomu, že ho svrhla z pozice nadřazenosti a vládnutí nad celým světem. Ona rozdrtila hlavu jeho pýchy, když ho pověsila na šibenici kříže, na kterém chtěl zničit a přemoci Bohočlověka. Byl Jím však sám pokárán a přemožen. Tomu všemu byla nejsvětější Maria nápomocná, jak později popíši na příslušném místě (svazek III., 653). Tato drakova závist vůči Ženě, této nebeské Paní, začala v nebi ve chvíli, kdy Ji viděl oděnou sluncem (Zj 12,1; svazek I., 95), přičemž tento spor pokračoval do doby, kdy byl zbaven své tyranské nadvlády. Podobně jako věrný Mardocheus získal místo pyšného Amana (Est 6,10), byl také poctěn nejvyšší ctí a věrný Josef, který Ji neustále vyzýval, aby se modlila za svobodu svého lidu. To bylo neustálé téma hovorů svatého Josefa s jeho nejčistší Snoubenkou, a právě proto byl povýšen až na vrchol svatosti a vznešené důstojnosti držení prstenu s pečeti nejvyššího Krále (Est 8,2), čímž získal pravomoc přikazovat samému Bohočlověku, jak nám vypravuje evangelium. Když zakusila všechna tato tajemství, vyšla naše Královna ze svého vytržení.

- 67.** Nádherný, má dcero, byl dar pokory, který mi Nejvyšší udělil při události tebou popsané. A protože jeho Velebnost neodmítá modlitby těch, kteří se připravují na jeho přijetí, přeji si, abys mě napodobila a byla mou společnicí při cvičení této ctnosti. Neměla jsem žádný podíl na Adamově hříchu, protože jsem byla osvobozena od jeho neposlušnosti, ale protože jsem měla podíl na jeho přirozenosti a byla tak jeho dcerou, pokořovala jsem se v úsudku o své osobě až k nicotě. Jak hluboko se musí ve světle tohoto příkladu pokořovat ti, kteří nejen že mají podíl na prvotním hříchu, ale sami spáchali nesčetné hříchy? Cílem a pohnutkou k tomuto pokořování by nemělo být odvrácení trestů za tyto hříchy, ale obnova a náhrada zlehčení a ztráty cti, které tak byly Stvořiteli a Pánu způsobeny.
- 68.** Pokud by tvůj bratr těžce urazil svého pozemského otce, nebyla bys milující a věrnou dcerou svého otce, ani pravou sestrou svého bratra, pokud bys netruchlila nad tímto proviněním a neoplakávala tento pád jako svůj vlastní, protože otci patří úcta a tvému bratrovi láska, kterou ho máš milovat jako sebe samu. Zvaž tedy, má nejdražší, a zkoumej v pravém světle, jak velký je rozdíl mezi tvým Otcem, který je v nebesích, a tvým pozemským otcem, a jak jste všichni jeho dětmi, svázanými dohromady nejpřísnější povinností bratrství, a služebníky jednoho pravého Pána. Stejně jako bys ronila slzy při ponížení a zahanbení způsobeném nějakým hanebným skutkem svého přirozeného bratra, přeji si, abys to činila za hříchy, kterých se dopouštějí smrtelníci proti Bohu, a litovala je se zahanbením, jako bys za ně byla zodpovědná ty sama. To je právě to, co jsem dělala při pomyšlení na neposlušnost Adama a Evy a na všechno zlo, které v důsledku toho postihlo celé lidské pokolení. A Nejvyššího můj šlechetný zájem uspokojil, protože nejpříjemnější jsou jeho očím slzy prolévané za hříchy, které jsou zapomenuty těmi, kteří se jich dopustili.
- 69.** Současně se snaž vždy pamatovat na to, jakkoli jsou velké a zvláštní milosti, které jsi od Nejvyššího obdržela, abys nikdy nepohrdala nebezpečím hříchu, ani nepodceňovala starostlivé a pokorné plně-

ní obyčejných povinností přikázání a lásky. To tě nezavazuje k tomu, abys opustila Boží přítomnost. Víra tě učí a vnuknutí vedou k tomu, abys s Ním byla při všech činnostech a na všech místech a abys přitom opouštěla sebe i své sklony a ve všem plnila vůli svého Pána a Ženicha. Nedovol, aby ses nechala vést vlastními náklonnostmi, ani tím, co se zdá být v souladu s tvými vnitřními zálibami a chutí, protože se mnohdy právě pod tímto pláštěm skrývá největší nebezpečí. V takových pochybnostech a rozpacích ať rozhoduje a je tvým pánem svatá poslušnost. S pomocí poslušnosti se budeš rozhodovat bezpečně a pro své jednání nebudeš potřebovat žádné jiné měřítko. Velká vítězství a pokrok v zásluhách jsou spojeny s opravdovou poddaností a podřizováním se názoru jiných. Nechtěj mít nikdy moc rozhodovat o tom, co chceš nebo nechceš, a pak budeš zpívat o vítězstvích a přemůžeš nepřátele.

KAPITOLA VII. NEJVYŠŠÍ SLAVÍ NOVÉ ZASNOUBENÍ S NEBESKOU KNĚŽNOU, ABY JI PŘIPRAVIL NA VTĚLENÍ A OZDOBIL JI PRO NĚ

- 70.** Velká jsou díla Nejvyššího, protože všechna byla a jsou konána v plnosti vědění a dobra, uspořádaná v míře i počtu (Mdr 11,20). Žádné z nich není vadné, zbytečné nebo neúčinné, nadbytečné nebo marlivé, všechna jsou nádherná a velkolepá, dokončena a provedena podle plné míry jeho svaté vůle. Chtěl je mít taková proto, aby v nich mohl být poznán a chválen. Avšak ve srovnání s tajemstvím Vtělení jsou všechna zevnější Boží díla, i když jsou sama o sobě velká, úžasná a podivuhodná a mohou být spíše obdivována než pochopena, pouze malou jiskrou vzešlou z nezměrné hlubiny Božství. Toto velké svaté tajemství, kdy si vypůjčí přirozenost schopnou trpět a zemřít, je především velkým dílem jeho nekonečné moci a moudrosti, které nesmírně převyšují všechna ostatní díla a divy jeho mocné ruky. Protože v tomto tajemství se už nejedná jen o pouhou jiskru Božství, ale celý

obrovský vulkán nekonečného Božství, otevřený a darovaný lidem, spojený nerozlučitelným a věčným poutem s naší pozemskou lidskou přirozeností.

71. Pokud má být toto obdivuhodné tajemství Krále poměřováno jen jeho vlastní nesmírností, vyplývá z toho, že Žena, v jejímž lůně se měl stát člověkem, zasluhovala, aby byla tak dokonale ozdobena plností jeho pokladů, aby žádný dar nebo milost v rozsahu možností nebyly vynechány a aby byly všechny tyto dary tak dokonalé, aby jim nic nechybělo. Protože to vše bylo smysluplné a v naprosté shodě s velikostí Všemohoucího, vyplnil to u nejsvětější Marie zajisté mnohem lépe než král Asuer laskavé Ester (Est 2,17), když ji povýšil na svůj vznešený trůn. Nejenže Nejvyšší zahrnul naši Královnu Marii tak velkými milostmi, výsadami a dary, o kterých nikdy žádný tvor ani neuvažoval, ale které, když předstoupila před dvořany tohoto velkého věčného Krále (1 Tim 1,17), v Ní nechávaly poznat a vyvyšovaly v Ní Boží moc a zároveň nechávaly pochopit, že Ten, který měl právo vyvolit si Ženu za svou Matku, věděl také, jak Ji učinit hodnou k přijetí takového postavení.
72. Nadešel sedmý den tajemných příprav na blížící se tajemství, a ve stejné hodině, jak již bylo uvedeno, byla nebeská Paní povolána a povznesena v duchu, avšak s tím rozdílem, že byla i s tělem vynesena svatými anděly až do nejvyššího nebe, zatímco Ji jeden z nich na zemi zastupoval v její tělesné podobě. Když byla přenesena do nejvyššího nebe, spatřila Boha v abstraktní vizi stejně jako v předešlých dnech, přičemž v každém následujícím dni byla osvícena novým a pronikavějším světlem, osvětlujícím nová a hlubší tajemství, která Bůh může podle své svobodné vůle skrývat nebo zjevovat. Současně slyšela hlas přicházející od královského trůnu, který pravil: „Naše Nevěsto a vyvolená Holubičko, naše laskavá Přítelkyně, která jsi byla shledána příjemnou našim očím a která jsi byla vyvolena z tisíců, přejeme si znovu Tě přijmout jako svou Nevěstu, pročez si Tě přejeme ozdobit a okrášlit způsobem vhodným pro náš záměr.“
73. Když Nejpokornější mezi pokornými uslyšela tato slova, pokořila a ponížila se před tváří Nejvyššího víc, než může člověk pochopit.

Zcela poddána božskému přání a se strhující skromností odpověděla: „U tvých nohou, ó Pane, leží prach a opovrženihodný červ, připravený jako tvůj ubohý otrok plnit všechna tvá přání. Použij, ó věčné Dobro, tento bezvýznamný nástroj podle svého přání a ať s ním tvá pravice naloží, jak se Ti líbí.“ Nejvyšší ihned přikázal dvěma serafům, z těch, kteří jsou nejbliže jeho trůnu a jsou nejvyšší ve své důstojnosti, aby této nebeské Panně posloužili. V doprovodu ostatních se ve viditelných podobách postavili před trůn, kde obstoupili nejsvětější Marii, která hořela Boží láskou víc než oni.

- 74.** Bylo to podívaná hodná nového obdivu a plesání andělských duchů. Bylo úžasné vidět na tomto nebeském místě, kterého se nedotkly žádné jiné nohy, pokornou Dívku vysvěcenou za jejich Královnu a vyvýšenou ze všech tvorů do bezprostřední blízkosti Boha, bylo úžasné vidět tuto Ženu, kterou svět přehlížel a opovrhoval, tak vysoce váženou a ceněnou (Př 31,10), bylo úžasné vidět naši lidskou přirozenost se svými prvními plody, která obdržela příslib svrchovanosti nad nebeskými sbory, a již zaujímající své místo mezi nimi. Ó, jak svatou a oprávněnou závist musel tento obdivuhodný zázrak vzbudit u dávných dvořanů tohoto nebeského Jeruzaléma! Jaké myšlenky v nich povstávaly při chvále jejich Původce! Jaké pocity pokory se v nich probouzely, když podrobovali veškeré své vysoké poznání ustanovením Božské vůle! Viděli, že je svatý a spravedlivý Ten, který vyvyšuje pokorné, je laskavý k lidské nízkosti a vyvyšuje ji nad andělské sbory.
- 75.** Zatímco byli obyvatelé nebe zaujati chválami a obdivem, Nejsvětější Trojice (popsáno naším nedokonalým způsobem chápání a vyjadřování) rozmlouvala sama se sebou, jak příjemná je jejím očím Kněžna Maria, jak dokonale a plně spolupůsobila s Jí udělenými milostmi a dary, jak přiměřeně zvětšila slávu Páně a jak byla prosta jakéhokoliv poklesku, nedostatku nebo překážky, které by mohly nějakým způsobem ohrozit důstojnost jejího předurčeného mateřství Slova. V souladu s tím tři Osoby Nejsvětější Trojice rozhodly vyvýšit tohoto Tvora do nejvyššího stavu milosti a Božího přátelství, do takového, kterého žádný tvor nikdy nedosáhl ani nedosáhne, přičemž Jí pak udělily

více milostí než všem ostatním tvorům dohromady. Nejsvětější Trojice byla potěšena a radovala se z toho, že nejvyšší svatost Marie byla taková, jakou pro Ni ve svém božském rozumu zamýšlela a určila.

- 76.** V souladu s touto svatostí, pro její doplnění i jako svědectví laskavosti, se kterou si Pán přál Ji stále vystavovat novým účinkům svého Božství, nařídil a přikázal, aby byla nejsvětější Maria viditelně oděna a ozdobena tajemnými kněžskými rouchy a šperky, které by symbolizovaly vnitřní milosti a výsady Královny a nebeské Nevěsty. I když Ji byly už dříve, v době, kdy byla přivedena do chrámu (svazek I., 436), takové snubní ozdoby uděleny, událo se to nyní za nových a podivuhodných podmínek, protože to mělo sloužit jako bezprostřední příprava na zázrak Vtělení.
- 77.** Ihned z příkazu Páně oblékli dva serafové přesvatou Marii do řízy, volného roucha, které mělo symbolizovat její čistotu a milost. Bylo tak nádherně bílé a zářivé, že pokud by jeden jediný paprsek toho světla, které toto roucho tak hojně vyzařovalo, probleskl do našeho světa, byl by sám o sobě více zářivý než všechny hvězdy dohromady, i kdyby byly všechny jako slunce, a veškeré světlo, které známe, by se nám ve srovnání s ním jevilo jako tma. Zatímco Ji seraf oblékal, dal Ji Nejvyšší hluboké poznání povinnosti s tím spojené, obzvláště pak toho, že musí náležitě splácet jeho Majestátu odpovídající mírou své věrné lásky a vznešené dokonalosti svých úkonů, jimž se nyní naučila. Nicméně účel, pro který Ji Pán tyto milosti udělil, totiž Vtělení skrze Ni, Ji zůstal i nadále skrytý. Všechna ostatní tajemství naše Paní chápala a kvůli všem se s nevýslovnou moudrostí pokořovala a prosila o Boží pomoc, aby s těmi milostmi a dary spolupůsobila.
- 78.** Přes toto roucho Ji týž seraf navlékl pás jako symbol svaté bázně, která Ji byla dána. Byl velice bohatý, posetý drahokamy neobyčejného lesku a krásy. Současně s tím pramen světla, který vycházel z Božství, osvětlil nebeskou Kněžnu, aby pochopila vznešené důvody, proč se mají všichni tvorové Boha bát. Tímto darem bohabojnosti byla Maria náležitě opásána jako tvor, který měl jednat a tak důvěrně rozmlouvat se svým Stvořitelem jako jeho Matka.

- 79.** Hned nato vnímala, že Ji seraf ozdobil překrásnými a bohatými vlasy, sepnutými nádhernou sponou, zářivější než čisté leštěné zlato. Pochopila, že touto okrasou Jí byla přiznána výsada zabývat se po celý život vznešenými a božskými myšlenkami, rozněcovanými nejjemnější láskou, což symbolizovalo zlato. V souvislosti s touto výsadou byla znovu utvrzena ve stavu nezastřené moudrosti a vědění, a nádherně sepnutými vlasy vznešených myšlenek byla potvrzena nevýslovná účast na moudrosti a vědění samého Boha. Byly Jí také dány sandály či střevíce, které naznačovaly, že všechny její kroky a pohyby budou nejmůž krásné (Pís 7,2) a budou vždy směřovat k vysokému a svatému cíli větší slávy Nejvyššího. Tato obuv byla sešněrována zvláštní milostí úzkostlivé pečlivosti v konání dobra před Bohem i před lidmi, k čemuž došlo, když spěchala navštívit svatou Alžbětu a svatého Jana (Lk 1,39). Tak kráčela tato knížecí Dcera nejmůž krásná ve svých krocích (Pís 7,2).
- 80.** Její ruce zdobily náramky, které ji naplňovaly velkodušností při podnikání velkých skutků účasti na Boží velkoleposti, takže vždy vztahovala své ruce k odvážným skutkům (Př 31,19). Její prsty byly ozdobeny prsteny, aby i v menších a nižších záležitostech mohla vše konat s největší dokonalostí, vznešeným cílem i záměrem, které činily její skutky v každém ohledu velkými a obdivuhodnými. To vše doplňoval ještě náhrdelník posetý neocenitelnými a zářícími drahokamy, který obsahoval symboly tří nejvznešenějších ctností, víry, naděje a lásky, které odpovídají třem Božským Osobám. Společně s udělením tohoto daru v Ní byly obnoveny návyky těchto nejmůž ušlechtilých ctností, které by byly potřebné obzvláště pro tajemství Vtělení a Vykoupení.
- 81.** Zavěšením zlatých náušnic ozdobených stříbrem (Pís 1,11) byly její uši připraveny pro poselství, které měla brzy uslyšet od archanděla Gabriela, přičemž byla současně vybavena vědomostmi, aby mohla pozorně vyslechnout a dát přijatelnou odpověď na božské nabídky. Tak bude čisté stříbro její nevinnosti znovu znít v uších Páně a jako ozvěna v lůně Božství se budou odrážet ta okouzující a posvátná slova: „Fiat mihi secundum verbum tuum.“ „Ať se mi stane podle tvého slova.“ (Lk 1,38)

- 82.** Pak pokryli její roucho nápisy z nejjemnějších barev smíchaných se zlatem, které zároveň sloužily jako výšivky a lemování. Některé z nich obsahovaly text: „Maria, Matka Boží“, jiné „Maria, Panna a Matka“. Ale tyto nápisy nebyly pro Ni srozumitelné, ani Jí nebyly vysvětleny, avšak andělé jejich význam znali. Různé barvy naznačovaly vlastnosti všech ctností v nejvyšším stupni i jejich skutečné praktikování, převyšující vše, co kdy bylo vykonáno ostatními rozumnými tvory. Pro doplnění veškeré té krásy serafové prozářili její obličej prostřednictvím něčeho, co bychom mohli považovat za vodičku na pleť, světlem čerpaným z blízkosti a účasti nevyčerpatelného Bytí a Dokonalosti Boha. Protože byla vybrána, aby skutečně a věrně ukryla ve svém panenském lůně nekonečně dokonalého Boha, bylo vhodné, aby se na této dokonalosti podílela prostřednictvím milostí předem udělených v nejvyšší míře, která je u pouhého tvora možná.
- 83.** Díky této ozdobě a své kráse se stala naše Kněžna Maria před Pánem tak nádhernou a okouzující, že i nejvyšší Král Ji toužil mít za Nevěstu. Nebudu se zde zdržovat opakováním toho, co jsem již řekla a co ještě budu v tomto životopise říkat o jejích ctnostech. Řeknu jen, že tato ozdoba byla doprovázena novými vlastnostmi a účinky zcela božské povahy. Toto vše bylo vlastní jeho nekonečné moci a nesmírné dokonalosti a svatosti, která nabízí našemu chápání vždy nová pole pro rozjímání. A pokud se jedná o otázku tohoto oceánu dokonalosti nejsvětější Marie, můžeme jen doufat, že se dotkneme alespoň jeho břehů. Mé chápání toho, co vnímám, je vždy zahlceno obrovským množstvím myšlenek, o kterých se však nemohu obšírně rozepisovat.

POUČENÍ, KTERÉ MI DALA NEJSVĚTĚJŠÍ KRÁLOVNA MARIA

- 84.** Má dcero, sklady a pokladnice Nejvyššího, které patří božskému Pánu a všemohoucímu Králi, v sobě skrývají bezpočet bezmezného bohatství a pokladů pro jeho vyvolené nevěsty. On může obohatit nespočetné jiné duše právě tak, jak obohatil mou duši, a ještě Mu nekonečně více zbude. Žádného tvora však neobdaruje tolik jako mne, ale ne proto, že by snad nemohl nebo nechtěl, ale proto, že nikdo se nestane

tak způsobilým pro jeho milosti, jako jsem se stala já. Všemohoucí je však velice štědrý k některým duším, které obohacuje tak velkomyslně proto, že méně ztěžují předávání jeho darů a uschopňují se k jejich přijetí lépe než ostatní.

- 85.** Přejí si, má nejmilejší, abys nekladla žádné překážky lásce svého Pána, ale připravila se na přijetí drahokamů a darů, které tě učiní způsobilou pro přechod do jeho snubní komnaty. Pamatuj si, že všechny spravedlivé duše získávají tyto ozdoby z jeho rukou, i když každá z nich v závislosti na stupni přátelství a milosti, které je uschopňují k jejich přijetí. Pokud si přeješ dosáhnout nejvyšší čistoty této dokonalosti a stát se hodnou přítomnosti svého Pána a Ženicha, snaž se být pevná a silná v lásce, a ty víš, že tato láska roste ve stejné míře, v jaké se kdo umrtvuje a sebe zapírá. Musíš se umrtvovat a zříkat všeho pozemského. Musíš zapuzovat všechny myšlenky hledající smysl v sobě i ve viditelných věcech a musíš růst a dělat pokroky pouze v Boží lásce. Umývej a očišťuj se v krvi svého Vykupitele, Krista, a využívej toto očišťování často obnovováním láskyplné lítosti nad svými hříchy. Tak dojdeš milosti v jeho očích a On zatouží po tvé kráse a i všechny tvé ozdoby budou plné nejvyšší dokonalosti a čistoty.
- 86.** A protože ses mohla těšit velké oblibě a hojnosti požehnání Páně, je spravedlivé, abys Mu víc než mnoho lidských pokolení vzdávala díky a stále Ho velebila za to, co pro tebe blahosklonně udělal. Pokud je zlo nevděku tak ohavné a trestuhodné u těch, kteří Mu dluží málo a kteří ve své nízkosti a hrubosti zapomínají na dobrodiní Páně, oč větší bude tvá vina, pokud budeš zanedbávat tuto povinnost. Neklam sama sebe omluvou, že jsi pokorná, protože je velký rozdíl mezi vděčnou pokorou a pokornou nevděčností. Nezapomínej na to, že Pán velmi často prokazuje velkou přízeň nehodným, aby ukázal svou dobrotu a štědrost. Ať se proto nikdo nenadýmá, ale ať každý o to víc uznává svou nehodnost a užívá toho jako léku a sirupu proti jedu domýšlivosti. Vděčnost však bude s tímto skromným sebehodnocením souhlasit, protože musíme uznávat, že každý dobrý dar pochází od Otce světél a tvorové si ho nikdy nemohou zasloužit (Jak 1,17). Všechny

dary mají svůj původ pouze v jeho dobrotě a zavazují nás k vděčnosti a uznání.

KAPITOLA VIII. NAŠE VELKÁ KRÁLOVNA SE V PŘÍTOMNOSTI PÁNĚ SNAŽNĚ PŘIMLOUVÁ, ABY USPÍŠIL VTĚLENÍ A VYKOUPENÍ LIDSTVA, A JEHO VELEBNOST SE PODVOLUJE JEJÍM MODLITBÁM

- 87.** Nebeská Kněžna, nejsvětější Maria, dosáhla nyní takové plnosti milosti a krásy, že Boží srdce bylo raněno její něžnou náklonností a touhou (Pís 4,9) a bylo takříkajíc neodolatelně puzeno k tomu, aby již přeletělo z lůna věčného Otce do snubní komůrky jejího panenského lůna a ukončilo tak dlouhé prodlení, trvajícím déle než pět tisíc let. Protože však měl být tento nový zázrak vykonán v plnosti jeho moudrosti a spravedlnosti, zařídil Pán věci tak, aby se sama nebeská Kněžna, jako důstojná Matka vtěleného Slova, stala současně také nejmocnější Prostřednicí jeho příchodu a Vykoupení svého lidu, mnohem mocnější než byla Ester pro Izraelity (Est kapitola 7 a 8). V srdci nejsvětější Marie hořel oheň, který zapálil Bůh, takže se bez přestání modlila za spásu lidstva. Přesto však nejpokornější Paní zůstávala ve své skromnosti zdrženlivá, protože věděla, že kvůli Adamovu hříchu byl vynesena rozsudek smrti a trest věčné ztráty patření na Boha (Gn 3,19).
- 88.** V Mariině nejčistším srdci začala zápasit její láska s pokorou, přičemž unesena těmito city mnohokrát opakovala: „Ó, kdo bude schopen zajistit spásu mých bratří! Ó, kdo bude schopen přimět Jednorozeného, aby opustil lůno svého věčného Otce a aby se stal účastníkem naší smrtelnosti! Ó, kdo Ho přiměje k tomu, aby vtiskl naší lidské přirozenosti polibek svých úst, o který Ho prosí jeho Nevěsta (Pís 1,2)! Ale jak můžeme my, děti a potomci zločince, který se dopustil zločinu, žádat o takovou milost? Jak Ho my můžeme k sobě přitáhnout, když Ho naši otcové odpuzovali? Ó má Lásko, kéž bych Tě mohla spatřit u prsou matky tvé lidské přirozenosti (Pís 8,1)! Ó Světlo světél, Bože z pra-

vého Boha, skloň svá nebesa a sestup (Ž 144,5), abys osvítil ty, kteří žijí sedíce ve tmách (Iz 9,1)! Rač usmířit svého Otce a svou pravici, kterou je tvůj Jednorozený, svrhni pyšného Amana, svého nepřítel, démona, z jeho výšin! Která žena se stane Prostřednicí, jež ve zlatých kleštích z nebeského oltáře přinese žhavý uhlík Božství k čistě světa, jak to kdysi, podle slov proroka Izaiáše, učinil seraf!“

- 89.** Tuto modlitbu nejsvětější Maria opakovala po celý osmý den své přípravy, a o půlnoci, když byla zastíněna a uchváčena Pánem, uslyšela Boží Majestát, jak Jí odpovídá: „Má Nevěsto a Holubičko, pojď, má Vyvolená, neboť na tebe se obvyklý zákon nevztahuje (Est 8,4). Ty jsi osvobozena od hříchu a jeho účinků hned od okamžiku svého početí. Když jsem Ti dal bytí, odvrátil jsem od Tebe žezlo své spravedlnosti a vložil na tvou šíji žezlo své velké shovívavosti, aby se Tě všeobecný výnos o hříchu nemusel dotknout. Pojď ke mně a nebuď malomyslná pro vědomí své lidské přirozenosti, protože Já jsem ten, který povyšuje pokorné a naplňuje bohatstvím ty, kteří jsou chudí. Považuj mě za svého přítele a mé štědré milosrdenství můžeš užívat dle libosti.“
- 90.** Tato slova naše Královna slyšela duševně, a stejně jako v předešlé noci ihned pocítila, že Ji svatí andělé i s jejím tělem vynášejí do nebe, zatímco na zemi zaujal její místo jeden z jejich andělů strážných. Znovu vystoupila do přítomnosti Nejvyššího tak obohacena poklady jeho milostí a darů, tak šťastná a krásná, že vzbudila neobyčejný obdiv nebeských duchů, kteří chválili Všemohoucího, řkouce: „Kdo je ta, jež vychází z pouště, přetékející radostí? (Pís 8,5) Kdo je ta, jež vábí a nutí svého Milého, aby Ho snesla s sebou k přebývání na zemi? Kdo je ta, jež vychází jako jitřenka, krásná jako luna a zářící jako slunce? (Pís 6,9) Jak tato zářící vzešla z temnoty země? Jak to, že je tak statečná a silná, když je oděna tak křehkou přirozeností? Jak svou silou přemáhá Všemohoucího? A jak je možné, že je nebe, které je Adamovým dětem zavřeno, tak otevřeno dokořán této neobyčejné Ženě, vzešlé ze stejného pokolení?“
- 91.** Nejvyšší přijal svou svatou a vyvolenou Nevěstu, přesvatou Marii, do své přítomnosti. I když k tomu nedošlo v přímé, ale jen v abstraktní vizi Božství, bylo to provázeno jedinečnými milostmi světla a očiš-

tování, které přicházely od samého Pána a byly připraveny zvláště pro tento den. Byly tak božské, že vyjádřeno naší řečí, sám Bůh, který je připravil, byl zaskočen a okouzlen dílem svých rukou. Jakoby uchvácen Jí řekl: „Revertere, revertere, Sulamitis, ut intueamur te.“ (Vrať se, vrať se, Sulamitko, ať se na Tebe můžeme podívat.) „Má Nevěsto, má nejdokonalejší a milovaná Holubičko, potěšení mých očí, otoč se a přístup k nám, abychom na Tebe mohli pohledět a mohli se nechat unést tvou krásou. Nelituji, že jsem stvořil člověka, a od chvíle, kdy ses z něho zrodila, mě těší, že jsem ho vytvořil. Ať mí nebeští duchové vidí, jak spravedlivá byla a je má touha vyvolit si Tě za svou Nevěstu a Královnu všeho tvorstva. Ať vidí, jak dobrý mám důvod se těšit z této mé snubní komnaty, ze které můj Jednorozený, nejbližší mému vlastnímu lůnu, převezme nejvyšší slávu. Nechtě všichni pochopí, že pokud jsem první královnu země Evu po právu zapudil kvůli její neposlušnosti, prokazují nyní svou vznešenost a moc tím, že Tě s ohledem na tvou nejčistší pokoru a sebeponížení uvádím do nejvyšší důstojnosti.“

- 92.** Tento den byl pro anděly dnem největšího jásootu a radosti od okamžiku jejich stvoření. Když Nejsvětější Trojice takto vyvolila a ustanovila svou Nevěstu a Matku Slova za Královnu a Paní všeho tvorstva, uznali a přijali Ji svatí andělé a všechny sbory nebeských duchů za svou Paní a Představenou a zpívali sladké hymny chval k její poctě a ke chvále jejího Stvořitele. Během těchto skrytých a obdivuhodných tajemství byla nebeská Královna Maria pohlcena propastí Božství a oslněna světlem jeho nekonečných dokonalostí, čímž Pán zabránil tomu, aby Maria vnímala něco z toho, co se kolem dělo. Tak Jí zůstalo tajemství jejího mateřství Jednorozeného až do stanovené doby stále skryté. Pán takto nejednal s žádným lidem (Ž 147,20), ani se nikdy neukázal být tak velkým a mocným v žádném tvorů, jako tohoto dne v nejsvětější Marii.
- 93.** Nejvyšší přidal ještě další milosti, když Jí s největší blahosklonností řekl: „Má vyvolená Nevěsto, protože jsi našla milost v mých očích, žádej ode mne bez omezení vše, co si přeješ, a já tě ujišťuji, že jako nejvěrnější Bůh a mocný Král neodmítnu tvé žádosti, ani ti neodepřu nic z toho, oč požádáš.“ Naše velká Kněžna se hluboce pokoři-

la a naplněna největší důvěrou ve slib a královské slovo Páně, odpověděla: „Můj Pane a nejvyšší Bože, jestliže jsem našla milost v tvých očích (Gn 18,3), ač jsem jen prach a popel (Gn 18,27), promluvím v tvé božské přítomnosti a vyleji před Tebou své srdce (Ž 62,9).“ Jeho Majestát Ji znovu ujistil a vybídl, aby před celým nebeským dvorem požádala o cokoli, i kdyby to byla část jeho království (Est 5,3). „Nežádám, ó Pane, o část království pro sebe,“ odpověděla nejsvětější Maria, „ale žádám o celé království pro všechny lidi lidského pokolení, kteří jsou mými bratry. Prosím Tě, nejvyšší a nejmocnější Králi, abys v souladu se svou nesmírnou laskavostí poslal svého Jednorozeného, našeho Vykupitele, aby mohl splatit hříchy celého světa, aby tvůj lid mohl získat tak toužebně očekávanou svobodu, aby díky tomuto uspokojení tvé spravedlnosti mohl zavládnout pokoj mezi lidmi na zemi (Ez 34,25) a aby se hříchem zavřené nebeské brány mohly jeho obyvatelům otevřít. Ať všechny končiny země uzří tvou spásu (Iz 52,10), ať se pokoj a spravedlnost obejmou a políbí, jak o to žádal David (Ž 85,11). Dej nám smrtelníkům Učitele, Průvodce, Spasitele (Iz 30,20) a Pána, který by žil a bydlel s námi. Dej, ať nám vzejde den tvých zaslíbení, ó Bože můj, ať se naplní tvá slova a přijde Mesiáš očekávaný tak mnoho věků. To je má úzkostná touha, po tom dychtím od doby, co jsi mi ukázal blahosklonnost své nekonečné shovívavosti.“

- 94.** Nejvyšší Pán, který si přál být spoután jejími modlitbami, ovládnut a podněcován žádostmi své milované Nevěsty, se k Ní vlídně sklonil a odpověděl jí s pozoruhodnou shovívavostí: „Tvé prosby těší mou vůli a tvé žádosti jsou přijatelné, musí být splněno, oč žádáš. I já si přeji, má Dcero a Nevěsto, to, co žádáš, a jako záruku toho Ti dávám své slovo a slibuji, že můj Jednorozený velmi brzy sestoupí na zem, aby se oděl a spojil s lidskou přirozeností. Takto budou tvá přijatelná přání uskutečněna a splněna.“
- 95.** S tímto ujištěním a božským příslibem pocítila naše velká Královna nové osvícení a jistotu ve svém duchu, které Ji utvrzovaly v tom, že se blíží konec té dlouhé, vleklé a rozvláčné noci hříchu a Starého zákona, i úsvit vykoupení lidstva. A protože Ji paprsky Slunce Spravedlnosti, které v Ní měly brzy vzejít, tak těsně a mocně obklopovaly, stala se

sama nejkrásnější polární září, roznícenou a zářící jako ohnivé mra-ky Božství, které v Ní vše přetvářely. Pohlce na ohněm lásky a vděč-nosti za blížící se Vykoupení, vzdávala Pánovi neustále chválu jmé- nem svým i všech smrtelníků. Tím byla zaměstnána i celý následující den, když Ji andělé opět snesli na zem. Musím truchlit nad svou nevě- domostí a nedostatečností při objasňování těchto tak vznešených ta- jemství. Pokud nemohou učenci a vysoce vzdělaní muži podat v těch- to věcech náležité vysvětlení, jak je mohu dát já, ubohá, prostá žena? Kéž je má neznalost vyvážena světlem křesťanské lásky a má smélost mojí poslušností.

POUČENÍ, KTERÉ MI UDĚLILA NEJSVĚTĚJŠÍ KRÁLOVNA MARIA

96. Má nejdražší dcero, jak daleko je světská moudrost od obdivuhod- něho působení Boží moci při těchto tajemstvích Vtělení Božího slova v mém lůně! Tělo a krev ho nepochopí, ani andělé a serafové; i když jsou nejvyšší, ani nemohou poznat tajemství tak hluboce skrytá a tak dalece vyvýšená nad běžné milosti. Chval za ně ty, má milá, Pána stá- lou láskou a vděčností. Nebuď už tak těžkopádná v chápání velikos- ti jeho božské lásky a jeho ochoty pomáhat svým přátelům a drahým, které si přeje povznést z prachu a různým způsobem obohatit. Jakmi- le pochopíš tuto pravdu, budeš nucena Mu děkovat a puzena podni- kat velké věci, aby ses stala nejvěrnější dcerou a nevěstou.
97. Aby ses však mohla mnohem lépe připravit a inspirovat, připomínám ti, že Pán často svým vyvoleným říká stejná slova: „Revertere, reverte- re, ut intueamur te,“ protože má stejně velkou radost z jejich skutků, podobně jako se otec raduje ze svého milovaného a dobře vychova- něho syna, na kterého často pohlíží s velkou láskou, nebo jako umě- lec, když s hrdostí pozoruje dokonalé dílo svých rukou, nebo jako král, který si prohlíží bohaté město, které připojil ke svému králov- ství, nebo jako ten, kdo se těší ze svého velmi milého přítele. Je tu však jeden rozdíl, totiž že se Nejvyšší nesrovnatelně více než všichni lidé z předešlých příkladů těší z duší, které si svým požehnáním vyvo- lil. Úměrně připravenosti duší a jejich pokroku ve ctnostech pak Pán

rozmnožuje své milosti a dary. Pokud by smrtelníci dosahující světla víry vnikli do této pravdy už jen kvůli zalíbení Všemohoucího, které má v jejich dobrých skutcích, nejenže by se bránili hříchu, ale horlivě by se účastnili až do smrti velkých skutků a s dychtivostí a láskou by sloužili Tomu, který je tak štědrý v odměňování a velkorysý v darech.

98. Když v tomto osmém dni, který jsi popsala, ke mně Pán v nebi pronesl slova: „Revertere, revertere“ a požádal mě, abych se k Němu obrátila a umožnila tak nebeským duchům na mne pohledět, byla jsem uvědomena o tom, že potěšení, které Pánu působí pohled na mne, samo o sobě převyšovalo veškerou radost a uspokojení, které vzbuzovaly všechny svaté duše při jejich vysokém stupni svatosti. Ve své laskavé blahosklonnosti nacházel větší zalíbení ve mně než ve všech apoštolech, mučednících, vyznavačích, pannách a všech ostatních svatých. A toto zalíbení a uspokojení Nejvyššího přetévalo a obohacovalo mou duši takovým přílivem milosti a účasti na Božství, že to nemůžeš pochopit ani popsat, pokud žiješ ve smrtelném těle. Já ti však o těchto skrytých tajemstvích vypravuji, abys mohla velebit jejich Původce i aby ses, dokud trvá tvé vyhnanství, na mém místě a v mém jménu připravovala klást své ruce na velké věci (Př 31,19). Uspokoj svého Pána tak, jak to od tebe očekává, a usiluj o to, abys získala pro sebe i pro své bližní jeho požehnání dokonalou láskou.

KAPITOLA IX. NEJVYŠŠÍ OBNOVUJE V NEJSVĚTĚJŠÍ MARIÍ VŠECHNY SVÉ MILOSTI A SVÁ DOBRODINÍ JAKO POSLEDNÍ PŘÍPRAVU PŘED VTĚLENÍM A USTANOVUJE JI SVRCHOVANOU KRÁLOVNOU CELÉHO VESMÍRU

99. Během posledního dne novény bezprostřední přípravy příbytku, který měl svým příchodem posvětit, se Nejvyšší rozhodl obnovit všechny své zázraky a znásobit projevy své lásky opakováním laskavosti a dobrodiní, které až do tohoto dne Kněžně Marii udělil. Ale Všemohoucí

se rozhodl postupovat tak, že při čerpání ze svých nekonečných pokladů své staré dary vždy obohatil něčím novým. Všechny tyto rozmanité zázraky měly posloužit účelu, který měl na zřeteli, totiž snížení jeho Božství k lidské přirozenosti a vyvýšení Ženy k důstojnosti Boží Matky. Při sestupu k lidské nízkosti Bůh nemohl, ani nemusel měnit svou podstatu, protože zůstává sám v sobě nezměnitelný, a mohl spojit svou Osobu s naší přirozeností. Avšak pozemská Žena při výstupu k takové dokonalosti a vznešenosti, kdy se s Ní měl Bůh spojit a stát se člověkem z její podstaty, musela zřejmě projít nekonečným prostorem a být vyvýšena nad ostatní tvory tak, aby se přiblížila nekonečnému Božímu bytí.

100. Nyní nadešel den, kdy měla přesvatá Maria projít poslední fází a být postavena Bohu tak blízko, aby se mohla stát jeho Matkou. Té noci, v době největšího ticha, Ji Pán znovu zavolal stejně jako v minulých dnech. Pokorná a moudrá Královna odpověděla: „Mé srdce je připraveno (Ž 108,2), můj Pane a vznešený Panovníku, ať se na mně naplní tvá božská vůle.“ Ihned, jako v předešlých dnech, Ji andělé s tělem i duší přenesli do nejvyššího nebe do blízkosti trůnu Nejvyššího. Jeho Boží Majestát Ji vyzvedl a posadil vedle sebe, čímž Jí určil místo a trůn, kde má v jeho přítomnosti po celou věčnost být. Bylo to místo hned vedle trůnu vyhrazeného pro vtělené Slovo, bylo nejvyšší a nejbližší samému Bohu a jedinečně převyšovalo místo kteréhokoliv ze svatých i všech svatých dohromady.
101. Z tohoto místa viděla Božství stejně jako jindy abstraktní vizí a jeho Majestát, který před Ní skryl důstojnost Boží Matky, Jí zjevil tak neobyčejně vysoká svatá tajemství, že je v důsledku jejich velké vznešenosti a svých bezvýznamných schopností nejsem schopná popsat. Znovu viděla v Božství všechny stvořené věci i mnoho jiných možných a budoucích. Hmotné věci Jí dal Bůh poznat prostřednictvím hmotných a smyslových vjemů, takže se Jí jevily tak, jako by je viděla svými očima. Utváření vesmíru, které předtím poznala jenom částečně, Jí bylo nyní zjeveno v celém rozsahu zřetelně zobrazené jako na plátně, se všemi tvory, kteří v něm žijí. Viděla soulad, řád, spojitost a závislost jednoho na druhém a na Boží vůli, která je stvořila, řídí

a chrání, každé na jeho místě a v jeho způsobu existence. Znovu uviděla celé nebe a hvězdy, živly a vše, co v nich žije, očištěc, předpekli, peklo a všechny obyvatele těchto slují. Právě tak jako úřad Královny celého stvoření převyšoval všechny tvory a podléhal jen Božímu úřadu, byly i Jí vlité vědomosti vyšší než u všech tvorů, ale nižší jen vůči vědomostem Pána.

- 102.** Zatímco byla nebeská Paní pohlcena obdivem ke všemu, co Jí Všemohoucí zjevil, a zaměstnána chválou a oslavou Pána, jeho Majestát k Ní promluvil a řekl: „Má vyvolená Holubičko, všechny viditelné tvory, které jsi viděla, jsem ve své prozřetelnosti stvořil a chránil v celé jejich rozmanitosti a kráse pouze z lásky k lidem. Ze všech duší, které jsem doposud stvořil, i z těch, které jsou předurčeny být až do konce stvořeny, vyvolím a vyberu shromáždění věrných, které bude odděleno a umyto Beránkovou krví při Vykoupení světa. Tito věrní budou zvláštním ovocem jeho Vykoupení a budou se těšit z jeho požehnání prostřednictvím nového Zákona milosti a svátostí, ustanoveného Vykupitelem. A tak ti, kteří vytrvají, budou účastníky mé věčné slávy a mého přátelství. Především pro tyto vyvolené jsem vytvořil tuto nádherná díla! Pokud by se mi všichni snažili sloužit, ctít a vyznávat mé svaté jméno, pokud jde o mne, pro každého z nich bych vytvořil tyto velké poklady a přidělil jim vše do jejich vlastnictví.“
- 103.** „Pokud bych stvořil pouze jednu bytost schopnou mé milosti a slávy, jmenoval bych ji pánem a vládcem celého tvorstva, protože by to byl mnohem menší dar než ji učinit účastnicí mého přátelství a mé věčné radosti. Ty, má Nevěsto, budeš mou vyvolanou, protože jsi našla milost v mých očích. Proto Tě ustanovuji Paní všech těchto věcí a předávám Ti nad tím vším vládu a výkon vlastnických práv, takže pokud jsi věrnou Nevěstou podle mého přání, můžeš je rozdílet a nakládat s nimi podle svého přání a jak to budou požadovat tvé přímlyvy, protože pro tento účel jsou Ti dány.“ Pak Nejsvětější Trojice vložila korunu na hlavu naší Kněžny Marie a vysvětila Ji za svrchovanou Královnu všeho tvorstva. Na koruně byl i nápis Matka Boží, ale jeho význam Jí v té chvíli zůstal skrytý. Nebeští duchové však jeho význam znali a byli plni obdivu nad velkomyslností Páně vůči této Dívce, nejšťast-

nější a nejpožehnanější mezi ženami. Ctili a uznávali Ji jako svou zákonitou Královnu a jako Vládkyni nade všemi tvory.

- 104.** Všechna tato znamení lásky učinila pravice Nejvyššího podle řádu, který nejlépe odpovídal jeho nekonečné moudrosti, protože bylo vhodné, aby předtím, než sestoupí a přijme tělo v panenském lůně této Paní, všichni jeho dvořané uznali jeho Matku za svou Královnu a Paní a jako takové Jí vzdali náležitou čest. Bylo jistě správné a spravedlivé, aby Ji Bůh učinil Královnou dřív, než Ji učiní Matkou Prince věčnosti, protože pokud měla nosit Prince, bylo nutné, aby předtím byla jako Královna uznávána svými poddanými. To, že Ji andělé znali jako Matku, nebylo nesprávné a ani neexistoval důvod to před nimi tajit. Na druhou stranu se zdálo být vzhledem k Božím majestátu vhodné, aby jim byl Stánek zvolený za jeho obydlí nejdříve ukázán připravený a ozdobený v největší možné míře vším nejlepším z důstojnosti, dokonalosti, ušlechtilosti a vznešenosti. Tak tedy byla představena svatým andělům, kteří ji uznali za svou ctihodnou Královnu a Paní.
- 105.** Aby dokončil své obdivuhodné dílo přípravy nejsvětější Marie, vztáhl Pán svou mocnou ruku a zvláštním způsobem obnovil ducha i mocnosti této velké Paní tím, že Jí dal nové sklony, zvyky a vlastnosti, jejichž velikost a vznešenost není možné pozemskými slovy popsat. To byl poslední úkon a poslední tah na živém obraze Boha vedený záměrem v něm a z něj vytvořit formu, ve které mělo být věčné Slovo, podstatný obraz věčného Otce (2 Kor 4,4) a jeho podstaty (Žid 1,3), odlito. Celý chrám nejsvětější Marie byl uvnitř i zevně zdoben nejčistším zlatem Božství bohatěji než Šalomounův chrám (1 Král 6,30), takže nikde v Ní nebylo možné uvidět hrubost pozemské Adamovy dcery. Celá její bytost byla utvořena tak, aby vyzařovala Božství. Protože Boží Slovo mělo vyjít z lůna věčného Otce a sestoupit do lůna Marie, zajistil Bůh největší možnou podobnost mezi Matkou a Otcem.
- 106.** Žádná slova, která znám, nemohou popsat, jak bych si přála, účinky těchto milostí v srdci naší velké Královny a Paní. Když je lidská mysl nemůže pochopit, jak by je pak mohla lidská slova vyjádřit? Co však

ve mně vzbuzovalo největší údiv, když jsem o těchto věcech uvažovala ve světle, které mi bylo dáno, byla pokora této nebeské Ženy a vzájemný zápas její pokory s Boží mocí. Vzácný a udivující zázrak pokory, vidět tuto Dívku, nejsvětější Marii, ač vyvýšenou k nejvyšší důstojnosti a svatosti blížící se té Boží, se přesto tak pokořovat a ponížovat pod nejbídnější tvory, takže v síle této pokory nemohla myšlenka na mateřství Mesiáše vstoupit do její mysli! A nejen to. Neměla ani podezření, že by se mohla účastnit něčeho velkého nebo obdivuhodného (Ž 131,1). Její oči a srdce nebyly povznesené, ale naopak, čím výše působením pravice svého Boha vystoupila, tím pokorněji o sobě samé smýšlela. Bylo proto spravedlivé, že Všemohoucí shlédl na její pokoru (Lk 1,48), i aby Ji všechna pokolení nazývala šťastnou a blahoslavenou.

POUČENÍ, KTERÉ MI UDĚLILA NEBESKÁ PANÍ A KRÁLOVNA

- 107.** Má dcero, duše, která miluje jen sobeckou a otrockou láskou, není hodna být nevěstou Nejvyššího, protože nevěsta nesmí milovat nebo se bát jako otrok, ani nemá sloužit za denní mzdu. Přestože její srdce musí cítit ke svému Ženichovi synovskou a velkomyslnou lásku pro jeho dokonalost a nekonečnou dobrotu, musí k Němu cítit také velký závazek, pokud uváží, jak je bohatý a štědrý ten, který z velké lásky k duším stvořil tak mnoho viditelných věcí proto, aby sloužily těm, kteří slouží Jemu. Měla by cítit vděčnost, zvláště když vnímá, jak mnoho skrytých pokladů má přichystaných v množství své něhy (Ž 31,20) pro ty, kteří se Ho bojí jako jeho věrné děti. Přeji si, abys pociťovala hluboký pocit vděčnosti ke svému Pánu, Otci, Ženichovi a Příteli při pomýšlení na bohatství udělené těm duším, které se stanou jeho nejmilejšími dětmi. Protože jako mocný Otec má připraveny tyto velké a rozmanité dary pro své děti, a pokud je to nezbytné, i všechny dary pro každé z nich. Uprostřed těchto pohnutek a pobídek lásky je odcizení lidí neomluvitelné a při pohledu na tolik nezměrných požehnání je jejich nevděk neodpuštělný.
- 108.** Pamatuj si také, má nejdražší, že ani ty jsi nebyla cizinkou ani hostem v tomto domě Páně, v jeho svaté Církvi (Ef 2,19), ale stala ses spolu-

bydlící a Kristovou nevěstou mezi svatými, obdařenou jeho dary a věnem nevěsty. Vzhledem k tomu, že všechny ženichovy poklady a bohatství patří také jeho zákonité nevěstě, považ, jak velkého majetku jsi podílnicí a paní. Užívej všeho jako jeho spolubydlící a horli pro jeho čest jako oblíbená dcera a nevěsta. Děkuj Mu za všechna díla a dobrodiní, jako by všechna Pán připravil jen pro tebe. Miluj a cti Ho za sebe i za své bližní, ke kterým byl Bůh tak štědrý. Při tom všem i při svých slabých schopnostech napodobuj to, co jsi viděla dělat mne. Já tě také ujišťuji, dcero, že mi bude velmi milé, pokud budeš s vroucí láskou chválit a velebit Všemohoucího za dobrodiní a bohatství, kterými mě nad vše lidské chápání obdařila jeho božská pravice.

KAPITOLA X. NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE POSÍLÁ ARCHANDĚLA GABRIELA JAKO POSLA, ABY ZVĚSTOVAL NEJSVĚTĚJŠÍ MARIÍ, ŽE JE VYVOLENOU BOŽÍ MATKOU

- 109.** Po nekonečné věky byla stanovena příhodná doba a čas, ve kterém mělo být velké tajemství zbožnosti (1 Tim 3,16), které bylo ospravedlněno Duchem, prorokováno lidem, předpovězeno andělům a očekáváno světem, vyvedeno ze skrytých zákoutí Boží Moudrosti, aby se mohlo odpovídajícím způsobem projevit v těle. Plnost času (Gal 4,4), který ačkoli byl až dosud naplněn proroctvími a sliby, byl přesto pustý a prázdný; to proto, že mu scházela plnost nejsvětější Marie, skrze jejíž vůli a svolení měly získat všechny věky svou náplň, to je věčné Slovo učiněné tělem, schopným trpět a vykoupit lidstvo. Předě všemi věky bylo toto tajemství předurčeno tak, aby bylo splněno prostřednictvím této nebeské Dívky. Vzhledem k tomu, že už byla na světě, vykoupení lidstva a příchod Otcova Jednorozeného neměly být dále odkládány. Nyní už nemusel přijít jen jako trpěný v pouhém stanu (2 Sam 7,6) nebo v cizím domě, ale mohl se těšit na upřímné uvítání jako ve svém chrámě a svém vlastním domě, který byl postaven

a obohacen jeho vlastním předurčeným nákladem víc než Šalomounův chrám nákladem jeho otce Davida (1 Kron 22,5).

- 110.** V tomto předem stanoveném čase se rozhodl Nejvyšší poslat svého jednorozeného Syna na svět. Porovnáváním (podle našeho způsobu chápání a vyjadřování) svých věčných výnosů s proroctvími a zaslíbeními danými lidem od počátku světa a toho všeho se stavem svatosti, ke kterému vyvýšil nejsvětější Marii, dospěl k tomu, že všechny okolnosti byly příznivé oslavě jeho svatého jména a že vykonání jeho věčné vůle a rozhodnutí by mělo být zjeveno andělům a jimi započato. Jeho Majestát promluvil k archandělu Gabrielovi způsobem či jazykem, kterým obvykle sděloval andělům svou vůli. Ačkoli Bůh obvykle začíná osvěcovat svaté duchy od nejvyšších andělů, kteří pak očišťují a osvěcují ostatní podle jejich stavu dolů až k těm nejmenším, čímž jim zjevují Boží vůli, nebyl tento způsob komunikace v tomto případě použit, protože svatý archanděl přijal poselství přímo z Božích úst.
- 111.** Z příkazu Boží vůle předstoupil svatý Gabriel před trůn, kde oddaně pozoroval neměnnou podstatu Nejvyššího. Jeho Majestát mu pak svěřil poselství, které měl přinést nejsvětější Marii, a naučil ho slova, kterými Ji měl pozdravit a oslovit. Prvním Autorem tohoto poselství byl tedy sám Bůh, který je ve své božské mysli přesně ustanovil a který je zjevil svatému archandělovi, aby je předal nejčistší Marii. Současně Pán zjevil svatému knížeti Gabrielovi mnohá skrytá tajemství spojená s Vtělením. Nejsvětější Trojice mu přikázala, aby se odebral k nebeské Dívce a zvěstoval jí, že si Ji Pán vyvolil mezi ženami, aby se stala Matkou věčného Slova, a že Ho počne ve svém panenském lůně působením Ducha Svatého bez dotčení jejího panenství. Do těchto i všech ostatních zpráv, které měl oznámit a vyjevit této velké Královně a Paní, byl archanděl zasvěcen přímo Nejsvětější Trojicí.
- 112.** Pak jeho Velebnost oznámila všem ostatním andělům, že čas Vykoupení už přišel a že již nařídil, aby bylo bezodkladně uvedeno na svět, protože nejsvětější Maria byla již v jejich přítomnosti připravena a ozdobena, aby se stala jeho Matkou, a byla vyvýšena k nejvyšší důstojnosti. Nebeští duchové vyslechli hlas svého Stvořitele a s jedinečnou radostí a vzdáváním díky za splnění jeho věčné a dokonalé vůle

zapěli písně chvály, ve kterých opakovali Siónský hymnus: „Svatý, svatý, svatý je Jahve Sabaot. (Iz 6,3) Kdo je jako Jahve, náš Bůh, On, jenž se pozdvihuje, aby usedl na trůn, a sklání se, aby viděl nebesa i zemi? (Ž 113,5–6) Obdivuhodné jsou všechny tvé skutky a nejvyšší chvályhodná jsou tvá rozhodnutí.“

- 113.** Nadpozemský kníže Gabriel s pozoruhodnou radostí uposlechl Boží příkaz a v doprovodu mnoha tisíců překrásných andělů ve viditelných podobách sestoupil z nejvyššího nebe. Vzezření tohoto velkého knížete a vyslance bylo plně mladistvé a nejvzácnější krásy. Jeho tvář vydávala zářivý jas, chování bylo vážné a majestátní, krok odměřený, pohyby klidné, slova pádná a mocná, celá jeho osobnost vyzářovala příjemnou, laskavou vážnost a více božských vlastností než všichni ostatní andělé, které měla naše nebeská Paní možnost do té doby spatřit. Na hlavě měl nádhernou čelenku a jeho roucho zářilo různými barvami plnými trpytivé krásy. Na prsou měl překrásný kříž vyjadřující tajemství Vtělení, které přišel oznámit. Všechny tyto okolnosti měly upoutat pozornost nejmoudřejší Královně.
- 114.** Celá tato nebeská armáda se svým knížecím vůdcem svatým Gabrielem nasměrovala svůj let do Nazareta, města galilejské provincie, k obydlí nejsvětější Marie. Tím byl skromný domek s úzkou místností, která byla prosta všeho vybavení, které je obvykle ve světě používáno ke skrytí vlastní bídy a nedostatku majetku. Nebeská Paní v té době dosáhla věku čtrnácti let, šesti měsíců a sedmnácti dní, protože od osmého září, kdy se narodila, uplynulo právě šest měsíců a sedmáct dní do okamžiku, kdy se v Ní měl uskutečnit největší zázrak, který kdy Bůh na tomto světě vykonal.
- 115.** Postava nebeské Královně měla dokonalé proporce a byla vyšší než bylo obvyklé u dívek jejího věku, byla však neobvykle elegantní a dokonalá v každém ohledu. Její obličej byl spíše podlouhlý než oválný, byl laskavý a krásný, ne hubený a bez hrubých rysů. Její pleť byla čistá, mírně nahnědlého zbarvení, její čelo široké a souměrné, její obočí dokonale klenuté, její oči velké a vážné, neuvěřitelně a nevýslovně krásné s holubičí něžností, tmavé barvy s nádechem do zelena, nos rovný a dobře tvarovaný, ústa malá, s červeně zbarvenými rty, ani příliš ten-

kými nebo příliš plnými. Všechny dary její přirozenosti byly souměrné a krásné, takže žádná jiná lidská bytost takové nikdy neměla. Pohled na Ni vzbuzoval současně pocity radosti i vážnosti, lásky i uctivé bázně. Přitahovala srdce, a přesto je udržovala v něžné úctě, její krása nutila jazyk zpívat chvály, ale její vznešenost, ohromující dokonalost a půvab ho umlčovaly. Ve všech, kteří se k Ní přiblížili, vzbuzovala božské účinky, které není snadné vysvětlit, srdce naplňovala nebeským vlivem a božským působením, které je přitahovalo k Bohu.

- 116.** Její šat byl skromný a chudý, ale čistý, tmavostříbřité barvy, asi jako je barva popela, byl jednoduchý a Maria ho nosila bez jakékoli okázalosti, s velkou skromností a způsobností. Ve chvíli, kdy k Ní nebeský vyslanec přišel, ho nezpozorovala, protože byla ve stavu nejhlubšího rozjímání o tajemstvích, která v Ní Pán tak mnoha milostmi v předěšlých dnech obnovil. A protože, jak jsem již popsala výše, Ji Pán ujistil, že Jednorozený brzy sestoupí, aby přijal lidskou podobu, byla tato velká Královna plna vroucích, radostných myšlenek v očekávání naplnění tohoto příslibu a zaníceně s pokornou láskou ve svém srdci pravila: „Je možné, že nadešel ten požehnaný čas, kdy se má Slovo věčného Otce narodit a žít mezi lidmi (Bar 3,38)? Že bude náležet světu? Že Ho budou lidé vidět v těle (Iz 40,5)? Že jeho nepřístupné světlo bude zářit a osvětlovat ty, kteří žijí v temnotě (Iz 9,1)? Ó, kdo bude hoden Ho vidět a poznat! Ó, komu bude dopřáno políbit zem, které se dotknou jeho nohy!“
- 117.** „Raduj se, nebe, a jásej, země!“ (Ž 96,11) Ať Ho vše chválí a velebí, protože už je jeho věčné štěstí blízko! Ó Adamovy děti, postižené hříchem, ale přesto tvorové mého Milého, nyní pozvedněte své hlavy a odhodte jho starého otroctví (Iz 14,25)! Ó vy dávní praotcové, proroci a všichni spravedliví, kteří jste drženi v předpekli a čekáte v Abrahámově lůně, teď budete utěšeni a vámi toužebně očekávaný a dlouho slibovaný Vykupitel nebude již otálet (Ag 2,8)! Vyvyšujeme Ho a zpíváme Mu chvalozpěvy! Ó, kdo bude otrokem té, kterou Izaiáš označil za jeho Matku! (Iz 7,14) Ó Emanueli, pravý Bože a člověče! Ó Davidův klíči, který odemkneš nebe (Iz 22,22)! Ó věčná Moud-

rosti! Ó Zákonodárce nové Církve! Přijď, přijď k nám, ó Pane, a ukonči zajetí svého lidu a ať každé tělo uvidí tvou spásu. (Iz 40,5)“

- 118.** Takovými prosbami a touhami, příliš hlubokými na to, abych je mohla vysvětlit, byla nejsvětější Maria zaměstnána v hodině, kdy k Ní přišel svatý archanděl Gabriel. Její duše byla nejvýš čistá, tělo dokonalé, city nejvýš ušlechtilé a svatost nejvýš vznešená. Marie byla plná milosti a tak žádoucí a příjemná očím Boha, že byla vyvolena stát se jeho Matkou a nástrojem připraveným z lůna Otcova Ho přijmout ve svém panenském lůně. Byla mocným prostředkem k našemu Vykoupení a z mnoha důvodů Jí za ně vdčíme. A proto je spravedlivé, aby Jí všechna pokolení a všechny národy stále blahoslavily (Lk 1,48). Co se stalo při příchodu nebeského vyslance, popíší v následující kapitole.
- 119.** Chtěla bych se však zmínit ještě o jedné skutečnosti zasluhující obdiv, totiž že pro přijetí poselství od archanděla a pro uskutečnění onoho vznešeného tajemství, které bylo v této nebeské Paní jejím svolením vykonáno, Jí jeho Majestát neposkytl jakoukoliv jinou podporu než prostředky její obvyklé lidské přirozenosti a ty, které Jí poskytl schopnosti a ctnosti jejího obyčejného stavu, jež byly popsány v prvním svazku (č. 674–714). Nejvyšší to tak zařídil, protože toto tajemství mělo být přijato jako tajemství víry spolu s nadějí a láskou. Proto Jí Pán neposkytl žádnou zvláštní pomoc a přenechal Jí její víře a důvěře v jeho božská zaslíbení. Takto připravena zakusila to, co se budu snažit popsat svými nedostatečnými a omezenými slovy. Velikost těchto svatých tajemství činí mou schopnost je vysvětlit ještě nedostatečnější.

POUČENÍ, KTERÉ MI UDĚLILA NEBESKÁ KRÁLOVNA

- 120.** Má dcero, se zvláštní láskou ti teď zjevují svou vůli a přání, aby ses stala hodnou intimního a rodinného soužití s Bohem a aby ses na to připravila velkou horlivostí, pečlivostí, pláčem nad svými hříchy a zapomínáním i odmítáním všech viditelných věcí, takže od nynějška nemysli na nic jiného než na Boha. Musíš proto začít praktikovat vše,

čemu jsem tě dosud naučila a čemu tě ještě v další části tohoto životopisu naučím. Budu tě doprovázet a povedu tě po cestě, které se musíš držet při tomto důvěrném soužití i kvůli milostem, které díky Boží blahosklonnosti přijmeš, až Ho budeš ve svém srdci hostit vírou, světlem a milostmi, které ti dává. Pokud se nebudeš řídit mým napomenutím a nepřipravíš se, nenaplníš své touhy a ani já nebudu sklízet ovoce svých poučení, která ti dávám jako tvá učitelka.

- 121.** Vzhledem k tomu, že jsi bez své zásluhy našla skrytý poklad a drahou perlu mého učení a mých pokynů (Mt 13,44), pohrdej všemi ostatními věcmi, abys získala a zajistila si odměnu nevyčísitelné hodnoty, protože s ní získáš všechna ostatní dobra a staneš se hodnou důvěrného přátelství Pána a jeho trvalého přebývání ve tvém srdci. Přeji si, abys odumřela pro vše pozemské a obětovala vděčnou lásku plně očištěné vůle. Při napodobování mého příkladu buď tak pokorná, že budeš přesvědčena o své naprosté bezcennosti a neschopnosti zasloužit si být byt' jen otrokyní Kristových služebníků.
- 122.** Pamatuj si, že jsem vůbec nepomyslela na to, že by mě Nejvyšší mohl vyvolit pro důstojnost Boží Matky. Takový byl stav mé mysli, i když Nejvyšší už slíbil jeho brzký příchod na svět a vybídl mě, abych po Něm toužila s tak velkou láskou, že den před uskutečněním tohoto tajemství jsem cítila, že bych zemřela a mé srdce by puklo láskyplnou touhou, pokud by mě Boží Prozřetelnost neposilovala. Pán posílil mého ducha pevnou nadějí, že Jednorozený věčného Otce sestoupí z nebe bezodkladně, na druhé straně mě však má pokora přiváděla k obavě, aby snad má přítomnost na světě nemohla jeho příchod zpožďovat. Zamysli se tedy, má milá, nad tímto tajemstvím mého nitra a nad tím, jaký je to příklad pro tebe i pro všechny smrtelníky. A protože je to pro tebe těžké, pochopit a popsat tak vysokou moudrost, podívej se na mne v Pánu, abys osvícena jeho světlem mohla rozjímat a chápat dokonalost mých skutků. Následuj mě tím, že mě budeš napodobovat, a jdi v mých stopách.